75STE JAARGANG No. 9978 — DINSDAG 25 NOVEMBER 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao · Kantoor: Conscientiesteeg: 27 - 29 · Telefoon: Redactie: 23858 · Advertentie: 23550 · Abonnementen en Bezorging: 24.195

FORSTER DULLES OVER KWESTIE-BERLIJN

BIJEENKOMST van Westelijke Grote DRIE niet NOODZAKELIJK

Washington. — De Amerikaanse minister van buitenlandse zaken, John Foster Dulles, heeft gisteren verklaard niet van mening te zijn, dat op het ogenblik een ontmoeting tussen vertegenwoordigers der drie westelijke grote mogendheden noodzakelijk is over de kwestie-Berlijn. Dulles zei ten stelligste te kunnen verklaren, dat er generlei verschil van mening bestaat tussen de grote westelijke bondgenoten die verantwoordelijk zijn over het lot van Berlijn, en de regering van de Westduitse bondsrepubliek.

Dulles sprak tenslotte het vertrouwen uit, dat het westen vastbesloten en eensgezind het hoofd zal bieden aan de houding van de Sovjet-Unie ten opzichte van Berlijn, hoe deze houding ook moge zijn.

De Oostduitse communistische partijleider, Ulbricht, verklaarde tegenover een verslaggever van de Londense „Daily Mail" dat hij dacht hem te kunnen verzekeren dat de Russische nota over Berlijn nog deze week overhandigd zal worden. Volgens Ulbricht is Oost-Duitsland „met zijn hoofdstad Berlijn" een soevereine staat waarin niet langer een bezettende macht of bezettingsrechten bestaan.

Men vroeg Ulbricht of er redenen bestaan voor de bange voorgevoelens van het westen, dat Oost-Duitsland de Russische regering wel eens zou kunnen overhalen om de tegenstellingen in Berlijn te verscherpen teneinde het de westelijke mogendheden duidelijk te maken dat hun aanwezigheid in Berlijn niet langer gewenst is. Ulbricht antwoordde hierop dat: het is algemeen bekend dat het grootste deel van ons volk geirriteerd is door de aanwezigheid van de westelijke mogendheden in Berlijn. Hij noemde het een abnormale toestand, dat er op het ogenblik meer dan 50 spionagecentra, gefinancieerd en geëxploiteerd door het buitenland, voor West-Berlijn werken en zich richten tegen de vredesbelangen van het Britse en Oostduitse volk.

Ik heb al gezegd, dat wij normale betrekkingen met het westen willen aanknopen. Hij was voorts van oordeel dat de terugtrekking van de buitenlandse troepen uit Duitsland een flinke stap betekent in de richting van een ontspanning, die ongetwijfeld gevolgd zal worden door andere stappen. Neutralisering van Berlijn is mogelijk na deze terugtrekking en deze neutralisering zal op haar beurt weer de voorbereiding van een vredesverdrag bevorderen.

De vroegere Oost-Duitse onderminister van defensie Mueller heeft in een toespraak voor de televisie gezegd, dat de West-Duitse bondskanselier, dr Adenauer, in 1956 wist, dat er in Oost-Berlijn besprekingen tussen Oost- en West-Duitse bewindslieden aan de gang waren over hereniging van Duitsland. Volgens Mueller heeft hij in 1956 Schaeffer, toen minister van financien en thans minister van justitie in het kabinet Adenauer, in zijn woning in Oost-Berlijn ontvangen.

Het is bekend geworden, volgens Mueller, dat Adenauer de Amerikaanse minister van buitenlandse zaken, Dulles, van deze besprekingen op de hoogte heeft gesteld.

Hieruit blijkt het officiele karakter van de besprekingen, aldus Mueller.

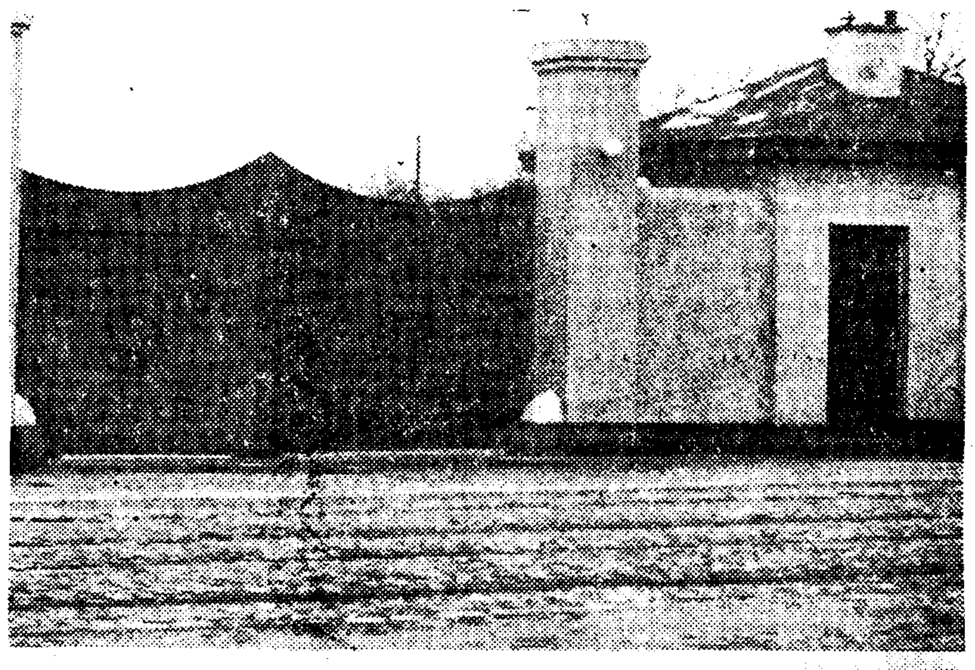
Dr Hans Kroll, de West-Duitse ambassadeur in Moskou, heeft in Bonn aan de pers verklaard, dat de toestand in Berlijn naar zijn mening ernstig is. Wel heeft hij vertrouwen in de afloop.

Dr Kroll zal deelnemen aan een conferentie in Bonn met de West-Duitse ambassadeurs te Rome, Washington, Parijs en Londen.

Vervanger van prof. Galeazzi - Lisi

Vaticaanstad. — De 56-jarige prof Filippo Rocchi is tot lijfarts van Paus Johannes en tot hoofd van de gezondheidsdienst van Vaticaanstad benoemd ter vervanging van prof. Riccardo Galeazzi-Lisi.

Prof. Rocchi maakt reeds vele jaren deel uit van de gezondheidsdienst van het Vaticaan. Hij stond Paus Pius de Elfde in zijn laatste ogenblikken ter zijde en assisteerde de artsen van Pius de Twaalfde.

Reeds dagenlang is geen auto de hekken van het Russische militaire gouvernement in Berlijn gepasseerd, zodat men in Westelijke kringen aanneemt, dat de Russen van plan zijn Oost-Berlijn aan de Oost-Duitse regering over te dragen.

Foto boven: De hekken van het Russische militaire gouvernement. De Sovjet-ster is er nog, doch van een wachtpost is niet te bekennen.

Foto onder: De inwoners van Berlijn wachten de ontwikkeling rustig af, maar de niet-inwoners vertrekken in grote groepen via het vliegveld Tempelhof naar West-Duitsland, voordat de verbinding wordt verbroken.

V.N. - waarnemersgroep wordt geheel uit de LIBANON teruggetrokken

New York. — De waarnemersgroep van de Verenigde Naties zal per 10 december geheel uit Libanon worden teruggetrokken, aldus blijkt uit het uitgewerkte evacuatieplan, dat door de groep aan de algemene secretaris der V.N. is voorgelegd en door deze goedgekeurd.

De permanente vertegenwoordiger van Libanon bij de V.N. Karim Azkoel, bracht bij deze gelegenheid namens zijn regering dank uit aan Hammarskjoeld. In zijn wederwoord sprak Hammarskjoeld er zijn voldoening over uit „de doeleinden van het handvest te hebben kunnen hooghouden wat Libanon betreft. De medewerking, die ons verleend is, is zeer op prijs gesteld", aldus de algemene secretaris.

Bronzen beeld van dr. Schweitzer in Vredespaleis onthuld

's-Gravenhage. — In het vredepaleis is een door Pieter de Monchy vervaardigd bronzen borstbeeld van dr A. Schweitzer onthuld, dat is aangeboden door een comite van vrienden en bewonderaars van dr Schweitzer. De voorzitter van het comite, prof. W. J. M. van Eysinga, zeide in een toespraak, die aan de overdacht voorafging, dat een beeld van dr. Schweitzer in het vredespaleis thuis hoort en wel uit dezelfde overwegingen, die enkele jaren geleden hebben geleid tot het besluit hem de nobelprijs voor de vrede te verlenen.

Namens de Carnegie-stichting werd het borstbeeld aanvaard door de president, jhr. mr dr A. W. L. Tjarda van Starkenborgh-Stachouwer, de plechtigheid werd bijgewoond door leden van het internationale gerechtshof en leden van de staf van het vredespaleis.

Russische diplomaat overleden

Moskou. — De Russische vice-minister van buitenlandse zaken Georges Zaroebin is vandaag op 58-jarige leeftijd overleden. Zaroebin is ambassadeur geweest te Washington, Ottawa en Londen. Hij was een van de grote diplomaten der Sovjet-Unie in de oorlogs- en naoorlogse tijd.

Besprekingen over strategische vluchten te GENEVE voortgezet

Génève. — De bespreking van de kwestie van strategische vluchten is vanmorgen voortgezet op de conferentie ter voorkoming van onverhoedse aanvallen.

De twee „kampen" bleven tegenover elkaar staan over de wijze, waarop het probleem van vluchten van lange-afstandstoestellen kan worden opgelost. Aan Russische zijde blijft men hardnekkig volhouden aan een verbod van vluchten over vreemd grondgebied en open zee, hetgeen volgens een Russische woordvoerder de enige praktische oplossing is, die tot nu toe is voorgesteld.

De Engelse deskundige E. C. Williams gaf vanmorgen een uiteenzetting van sommige technische punten in het plan, dat gisteren door het westen werd voorgelegd met betrekking tot bepaalde mogelijke systemen ter observatie en inspektie van toestellen met lang vliegbereik.

„Wij zijn niet van plan een overeenkomst te tekenen over een onderbreking der kernproeven, voordat een kontrôle-systeem vaststaat", zo heeft de Britse minister van buitenlandse zaken, Lloyd, in het Lagerhuis medegedeeld in antwoord op vragen over de recente Russische voorstellen.

Deze voorstellen — aldus Lloyd — hebben bepaalde onaanvaardbare aspekten, omdat zij geen gewag maken van de oprichting van een kontrôlestelsel en generlei praktische oplossing terzake aan de hand doen, aldus de Britse bewindsman.

—x—

Geneve. — Tokio is aangewezen als de stad waar de organisatie van de G.A.T.T. (algemene overeenkomst inzake tarieven en handel) in oktober 1959 zal bijeenkomen.

Ook vluchten van Eastern Airlines stopgezet

Miami (Florida). — Bij de Amerikaanse luchtvaartmaatschappij Eastern Airlines zijn alle diensten stopgezet als gevolg van een staking der boordwerktuigkundigen. Het is de tweede grote luchtvaartmaatschappij in Amerika, die door een staking stil ligt. Bij de Transworld Airlines staken de monteurs op de grond.

Ook bij een derde maatschappij, de American Airlines, dreigt een konflikt.

De voormalige grief bij de Eastern is, dat de boordwerktuigkundigen een vliegersopleiding moeten volgen.

De toelating van vreemdelingen in ENGELAND

Londen. — De Britse minister van binnenlandse zaken, Bulter, heeft in het Lagerhuis meegedeeld dat de zeer strenge regeling betreffende de toelating van vreemdelingen enigszins zal worden verzacht.

Tot dusver mochten alleen vreemdelingen in het bezit van een werkvergunning zich in Engeland vestigen. Voortaan zullen ook kunstenaars dit kunnen, mits zij over voldoende middelen voor hun verblijf beschikken en mits er tegen hen geen veiligheids- of andere persoonlijke bezwaren bestaan. Hetzelfde geldt voor de ouders van in Engeland gevestigde vreemdelingen mits deze niet tot last van de staatskas komen.

Vele Lagerhuisleden lieten kritiek horen op de immigratiewetten. In het bijzonder werd het geval van de West-Duitse predikant dr. Martin Niemoeller genoemd, die onlangs nauwelijks in Engeland aangekomen naar zijn land terugkeerde, omdat de Britse immigratiefunctionarissen hem als een verdachte en als een misdadiger hadden behandeld.

DE STRIJD OP CUBA

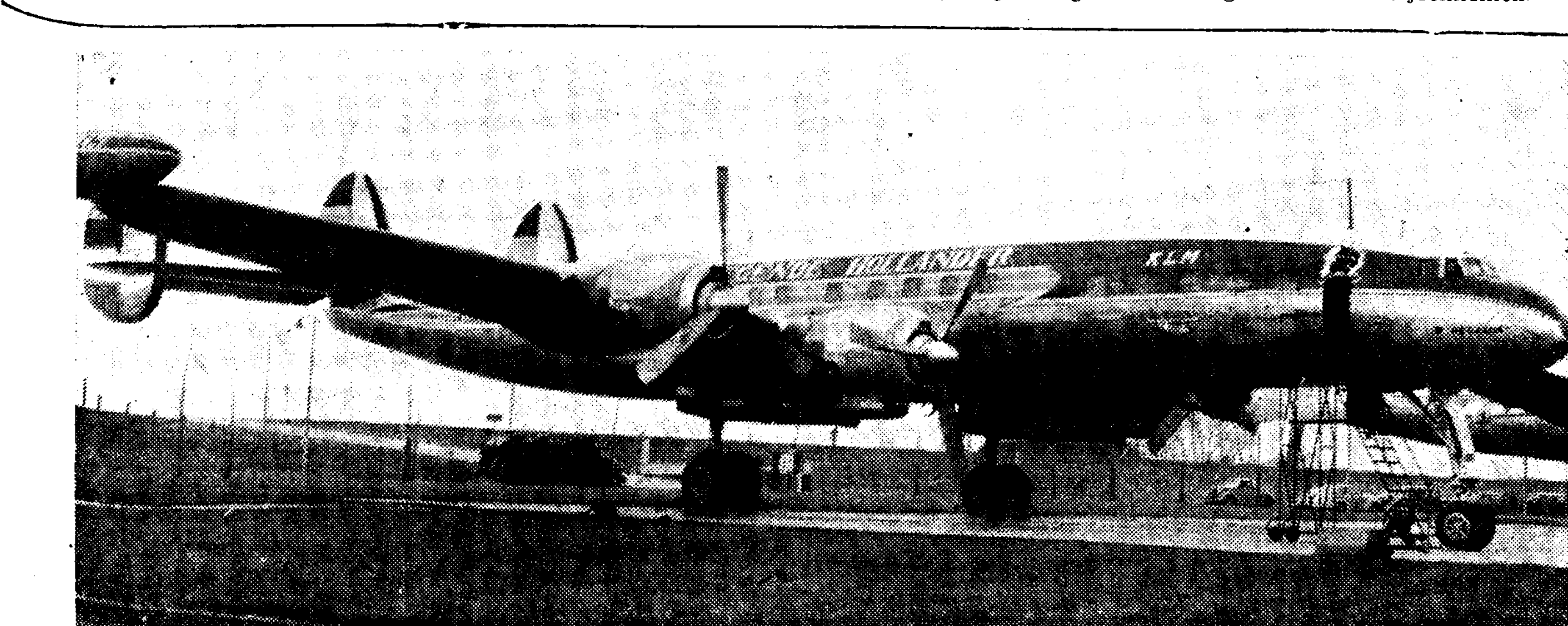
Havana. — Het Cubaanse leger heeft medegedeeld dat de laatste dagen meer dan 115 opstandelingen van Fidel Castro in Oriente zijn gedood. Anderzijds zou volgens zekere aanhoudende geruchten de organisatie van Amerikaanse Staten als bemiddelaar tussen beide kunnen komen om een eind te maken aan het Cubaanse conflict. Tenslotte gaat in gezaghebbende kringen het gerucht over bemiddeling van de Amerikaan Robert Murphy. Deze geruchten blijven de ronde doen ofschoon zij van officiele Noord-Amerikaanse zijde zijn tegengesproken.

Stakingen in BRITS-GUYANA

Georgetown. — Employe's van het departement van openbare werken in Georgetown staakten uit protest tegen bepaalde arbeidsvoorwaarden. Voorts staakten arbeiders van een in- en verkoopsorganisatie der regering nadat zes meisjes ontslag kregen aangezegd. Tenslotte staakten postbeambten eveneens.

Voetgangers, weest bij invallende duisternis dubbel op Uw hoede. De schaduwwerking kan er de oorzaak van zijn, dat autobestuurders U eerst op het laatste moment opmerken.

Ver. voor Veilig Verkeer

De eerste van de vier Lockheed L-1049 G Super-Constellations, die de KLM heeft besteld, is aangekomen op Schiphol. Deze machine, de PH-LKE, heeft de naam gekregen van „Pegasus" (het gevleugelde paard uit de Griekse mythologie). De „Super-G", die een nieuwe versie is van de Super Constellations, waarvan de KLM er een twaalftal in gebruik heeft, is uitgerust met meer dan honderd verbeteringen en nieuwigheden, waaronder wel de meest spektakulaire gevormd wordt door de zg. „wing-tip tanks", welke duidelijk op de foto zijn te zien. Zij kunnen bovendien uitgerust worden met weer-radar, zodat de bemanning reeds op grote afstand slechts weer zal kunnen waarnemen. Dank zij de eerder genoemde wing-tip-tanks is het mogelijk benzine mede te nemen voor een vluchtafstand van 800 mijl méér, waardoor de aktie-radius tot 4050 mijl wordt vergroot. Hierdoor kan de machine een afstand afleggen, die ongeveer gelijk staat aan Curaçao — Amsterdam, zonder een enkele tussenlanding. Bovendien is ook het maximum startgewicht vergroot en wel met ruim 2000 lbs. De namen van de andere drie „Super-G's", die de volgende maand door de KLM verwacht worden, zijn: „Phoenix", „Griffioen" en „Roc".

Amerikaanse vice-president in Engeland aangekomen

Het Westen moet verenigd blijven tegen communistische druk, aldus NIXON

Londen. — De Amerikaanse vice-president en mevrouw Nixon zijn vanmorgen in Engeland aangekomen voor een officieel bezoek van vier dagen. Het toestel, waarmee Nixon reisde, had een vertraging van een uur wegens slecht weer.

Morgen gebruiken vice-president en mevrouw Nixon het noenmaal met koningin Elizabeth en prins Philip in het Buckingham Palace.

Morgen zal Nixon president Eisenhower vertegenwoordigen bij de inwijding van een Amerikaanse kapel in de Sint Janskathedraal te Londen.

Vice-president Richard Nixon heeft tijdens een diner, dat te zijner ere werd aangeboden door de „Pilgrims Society", een vereniging voor Engels-Amerikaanse vriendschap, een tafelrede gehouden, **waarin hij o.a. wees op de noodzaak, dat het westen verenigd blijft tegenover de communistische druk in Berlijn.** „Er bestaat hieromtrent geen spoor van dubbelzinnigheid — aldus Nixon — en ik ben ervan overtuigd, dat onze beide regeringen in hun beleid verenigd zullen blijven".

Na uitvoerig te hebben uitgeweid over het belang der Anglo-Amerikaanse eensgezindheid, hield Nixon zich bezig met de uitslag van de recente Amerikaanse verkiezingen. „Chroesjtsjef — aldus Nixon — zou zich niet ernstiger kunnen misrekenen dan zijn politiek te gronden op de konklusie, dat hij uit deze uitslag een verzwakking tot gevog zou kunnen hebben van onze vastbeslotenheid om ons tegen agressie te verzetten.

De overgrote meerderheid van het Amerikaanse volk en der serieuze leiders van onze twee partijen blijft zijn steun geven aan president Eisenhower op het gebied van de buitenlandse politiek", aldus Nixon.

Na te hebben verklaard, dat de Amerikaanse regering altijd bereid is internationale vraagstukken op conferenties te bespreken, vervolgde Nixon: „Wij geloven, dat zij aan de zaak van de vrede geen slechtere dienst kunnen bewijzen dan ons niet vastbesloten te tonen, zoals wij bijvoorbeeld gedaan hebben in de affaire van de Straat van Formosa".

Richard Nixon prees het werk van de NAVO. Hij zei te zijn verzekerd, dat de onlangs gedane voorstellen tot heraanpassing der verantwoordelijkheden in de boezem van het bondgenootschap" „met volwassen wijsheid en voorzichtige gematigdheid" zouden worden bestudeerd.

Chinese studenten in INDONESIE kwamen in opstand

Djakarta. — Woedende Chinese studenten hebben lessenaars en schoolborden vernield en stenen naar politiewachten gegooid uit protest tegen het in beslag nemen van een Chinese middelbare school door de regering, werd in Djakarta bericht.

Het betreft een van de scholen die door de regering worden overgenomen op grond van mogelijke samenwerking met de Kuomintang-organisatie van nationalistisch-China.

Volgens generaal ABBOED:

Strijdkrachten niet van plan de macht in SOEDAN in handen te blijven houden

Khartoem. — De nieuwe Soedanese minister-president, generaal Abboed, heeft op een persconferentie te Khartoem gezegd, dat de strijdkrachten niet van plan zijn voor altijd de macht in handen te houden. Hij zeide te hopen, dat het normale democratische bestel in alle opzichten zal terugkeren.

In antwoord op vragen over Britse wapenschenkingen en Russische aanbiedingen tot hulp zeide generaal Abboed, dat het nieuwe regime alles zal aanvaarden wat het in het belang van het land acht en alles zal afslaan wat inbreuk zou kunnen maken op de onafhankelijkheid en de soevereiniteit van het land.

De dagbladen mogen weer verschijnen, aldus de premier, maar op voorwaarde, dat zij niets publiceren „tegen andere landen, de regering, politieke partijen en sekten". Hij deed een beroep op de pers mede te werken uit de huidige chaos, korruptie en onstabiliteit te komen.

„De redenen, die tot een verslechtering van de betrekkingen tussen de Soedan en de Verenigde Arabische Republiek hebben geleid, bestaan niet meer", zo heeft generaal Wahab, vice-premier en minister van binnenlandse zaken van de Soedan, vanmorgen tijdens een persconferentie verklaard.

Hij sprak het vertrouwen uit, dat de hangende vraagstukken met de Verenigde Arabische Republiek zullen worden geregeld. „De politieke partijen zijn ontbonden en het oude regiem omver geworpen. Er is geen reden, waarom wij niet tot een geschikte regeling met de V.A.R. zouden kunnen komen. Wij zijn militairen en de leiders van de V.A.R. zijn eveneens militairen. Wij denken gelijk. Wij kunnen elkaar begrijpen."

Generaal Wahab deelde verder mede, dat de minister van financiën en die van handel thans een studie maken van de handelsproblemen tussen beide landen en binnenkort een verslag hierover aan de ministerraad zullen voorleggen.

Rode Kruis zegels

— Uw Kerstgroeten en Nieuwjaarswensen hebben meer waarde wanneer u ze frankeert met de fraaie Rode Kruis-postzegels! Op 1 december zijn deze postzegels verkrijgbaar op het Postkantoor, bij de Hollandsche Bank Unie, bij S. E. L. Maduro & Sons N.V. en de zaken van de firma Van Wilpen.

— Iedere Rode Kruis-postzegel op uw brief is tevens een pleister op de wond van een medemens. Frankeer daarom vanaf 1 december al uw brieven met Rode Kruis-postzegels.

Generaal Ibrahim Abboed, die thans in de Soedan de macht in handen heeft.

HEDENAVOND in „ROXY":

Première van „The Ten Commandments" van CECIL B. DE MILLE

Willemstad. — Vanavond vindt in Roxy de Antilliaanse première plaats van „The Ten Commandments", het door zijn massale opzet indrukwekkende filmwerk van Cecil B. DeMille. Overal in de wereld, waar deze film tot nu toe in roulatie is gekomen, heeft dit imponerende bewijs van bekwame massa-regie de aandacht getrokken. Het leven van het Joodse volk in Egypte, het optreden van de Godsman Mozes en de Uittocht, hebben hierin uitbeelding gekregen, zoals men die alleen van een producer als DeMille kan verwachten.

Al jaren lang had men achtervolgd met schriftelijke en mondelinge verzoeken. Na zijn reeds eerder vervaardigde bijbelse filmdrama's gezien te hebben, hebben mensen van allerlei rangen en standen hem in kennis gesteld van de inspiratie, die zij geput hadden uit zijn vroegere werken en ze baden en smeekten hem, vooral naar aanleiding van de film „King of Kings", over te gaan tot verfilming van de geschiedenis van de Uittocht. En het resultaat is dan ook een film geworden, die in lengte zij gelijke nauwelijks vindt en die vooral in opzet alles wat Hollywood tot nu toe gebracht heeft, verre overtreft.

Een tedere scène met Anne Baxter en Jul Brynner.

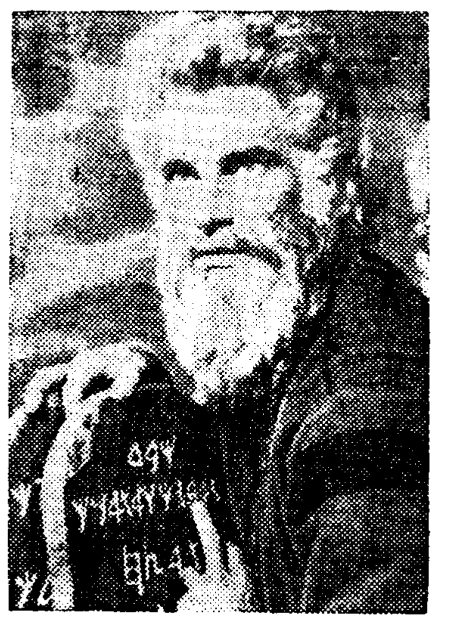
De geschiedenis van een bijzonder mensenleven, gevormd in de kringen van volstrekte macht en rijkdom, die voor geen enkele onderneming behoefde terug te schrikken, daarna in de eenzaamheid van de woestijn op zichzelf aangewezen en gelouterd tot een houding, die Mozes geschikt maakte om Gods wetten te ontvangen en de bovenmenselijke taak van de leiding van het tot het uiterste getergde volk van de Joden op zijn schouders te nemen, heeft DeMille ertoe gebracht twee figuren op een wel zeer sprekende wijze tegenover elkander te plaatsen.

Charles Heston als Mozes en Yul Brynner als farao Ramses II met daartussen de tragische figuur van prinses Nefretiri, gespeeld door Anne Baxter, geven tegen de achtergrond van een verbazingwekkend dékor van Egyptische bouwkunst en natuurlijk geweld, een menselijk drama te zien, dat men niet licht zal kunnen vergeten, ook al zijn dan hier en daar de bijbelse gegevens niet lijk aangevuld.

Een lange reeks van bekende

Jul Brynner die de rol vervult van Ramses II.

Charlton Heston in „De Tien Geboden" als Mozes.

op de voet gevolgd en soms rijke- sterren hebben aan deze film medegewerkt. Om er slechts een paar te noemen: Edward G. Robinson, Yvonne de Carlo, Debra Paget, John Derek, Sir Cedric Hardwicke, Nina Foch, Martha Scott, Judith Anderson en Vincent Price. Daarnaast werd er gebruik gemaakt van ongeveer 25.000 figuranten. Op deze wijze heeft DeMille inderdaad op indrukwekkende wijze op sommige momenten een menigte op het doek weten te brengen, die de imposante figuur van Mozes daartegenover als een ware profeet en Godsman prachtig deed uitkomen.

Het scenario bevat 308 bladzijden meer dan driemaal de lengte van de scenario's, die men in Hollywood gewend is. Drie maanden heeft men ter plaatse in Egypte gewerkt, waarna nog 120 dagen volgden voor de opnamen in de studio's van Paramount. Zoals in de andere werken van Cecil B. DeMille is ook hier alle aandacht (en kosten) besteed aan de entourage. Enkele duizenden technici en ander personeel hebben eraan gewerkt. Ze verdienden met zijn allen alleen voor het werk aan deze film meer dan zeventig miljoen Amerikaanse dollars. De timmerlieden alleen al hadden voor hun werk 93.000 manuren nodig.

In Vista Vision en Technicolor is hier een filmwerk te zien, dat niet alleen tot een van de grootste prestaties van de Amerikaanse filmindustrie moet gerekend worden, doch bovendien een drama op het doek brengt van wereldwijde betekenis, dat soms door zijn menselijkheid ontroert en dan weer door de massale uitbeelding imponeert.

—x—

Belgrado. — De president van Zuid Slavië, maarschalk Tito, zal in januari een bezoek aan Pakistan brengen, aldus is van een Pakistaanse regeringsambtenaar te Karatsji vernomen.

FILMAVOND in Club J.P.F.

Willemstad. — Op donderdag 27 dezer, aanvangende om precies 20.00 uur zal er een filmavond in de club op Plantersrust worden gegeven. Het programma zal bestaan uit één hoofdfilm in Technicolor getiteld: **„A STAR IS BORN".**

De hoofdrolvertolkers zijn: Frederic March, Jeanette Gaynor en Adolphe Menjou. De inhoud berust op een dramatische romance met een fatale afloop.

Gesproken in het engels. Introductie is toegestaan. Kinderen worden echter niet toegelaten.

De Antilliaanse Fotokalender

„De Kantoorboekhandel", Vakblad voor de Boek- en Kantoorboekhandel in Nederland, schrijft als volgt over de Antilliaanse Fotokalender:

„Wij hebben een half uurtje zoek gebracht met het bekijken van de meer dan 50 fraaie platen, waaruit de Kalender „Nederlandse Antillen" is samengesteld en ofschoon wij nimmer in dit interessante land zijn geweest, kregen wij door dit bijzonder mooie fotomateriaal een goede indruk van het natuurschoon, de stadsbeelden, de industrieën, de bevolking, de ontspannings-mogelijkheden. Enfin van de wijze waarop dit land leeft en werkt, in het bijzonder de eilanden Aruba en Curaçao.

De geweldige olietanks, diverse stadsbeelden, schitterende landschappen, moderne gebouwen worden door middel van zeer geslaagde afbeeldingen aan onze ogen voortgezet.

Deze fraaie kalender, die door de firma gebr. De Wit op Aruba wordt uitgegeven en waarvan de verkoop voor Holland in handen is van de firma G. C. T. van Dorp en Co. te Den Haag, zal in ons land zeker gewaardeerd worden door allen, die de Nederlandse Antillen kennen."

Onze lezers in de Antillen zij medegedeeld, dat de Antillen-kalender bij elke Boekhandel op Curaçao en Aruba te bestellen is, ter aflevering in Nederland. Het is te hopen, dat velen gebruik zullen maken van deze bijzondere manier om de mensen in Holland eens te tonen van onze eilanden en ons werk hier.

HELPT HET RODE KRUIS HELPEN! Koopt Rode Kruis postzegels

Willemstad. — De Rode Kruis postzegels zijn van 1 december 1958 tot en met 31 maart 1959 verkrijgbaar aan de loketten van het Postkantoor in de waarden van:

6 cent met 2 cent toeslag
7½ cent met 2½ cent toeslag
15 cent met 5 cent toeslag
22½ cent met 7½ cent toeslag

De postzegels blijven geldig tot en met 31 december 1960.

Op maandag 1 december 1958, de eerste dag van uitgifte, zijn deze fraaie zegels tevens verkrijgbaar in speciale stands op de volgende plaatsen:

Postkantoor aan het Waaigat van 8 — 16.30 uur.

Hollandse Bank Unie, Wilhelminaplein van 9 — 16.30 uur.

Hollandse Bank Unie, Breedestraat (O) van 9 — 16.30 uur.

S. E. L. Maduro & Sons N.V., De Ruyterplein van 9 — 16.30 uur.

Firma Van Wilpen, Centrum Van Engelen, van 9 — 16.30 uur.

Firma Van Wilpen, Roodeweg (O), van 9 — 16.30 uur.

Reeds thans kunnen bestellingen ter waarde van tenminste ƒ 25,— telefonisch worden opgegeven bij mevr. Moreno, tel. 35258. Deze bestellingen dienen op 1 december vóór 14.00 uur te worden afgehaald op het Postkantoor aan het Waaigat.

In opdracht van het Bestuur van het Rode Kruis Curaçao werd een speciale eerste-dag-van-uitgifte-enveloppe vervaardigd, waarvan de prijs 20 cent bedraagt. Deze enveloppen zijn reeds nu verkrijgbaar in alle boekwinkels; op maandag 1 december, bovendien op de hierboven vermelde zegelverkoopplaatsen. Alle op maandag 1 december vóór 16.30 geposte poststukken zullen door de Posterijen met een bijzonder poststempel worden gestempeld.

Verzendt gedurende de maand december als uw Kerst- en gewone post met de Rode Kruis Postzegels. Het kost u slechts ƒ 2,50 op elke ƒ 10,—. U steunt het Rode Kruis en u doet er uw vrienden en kennissen in het buitenland een groot genoegen mede.

Lezing in Club J.P.F.

Willemstad. — Onder auspiciën van Spes Patriae zal drs E. Coomans hedenavond om 8 uur in club JPF een lezing houden, getiteld: „Weekdieren in natuur en kultuur." Deze causerie zal met lichtbeelden worden toegelicht. De toegang is vrij. Een ieder is van harte welkom.

Het ontwerp van Torarica - hotel in Suriname

Paramaribo. — Het definitief ontwerp van het toeristenhotel Torarica is S/ 400.000 goedkoper uitgevallen dan het eerste ontwerp en wordt thans begroot op S/ 2 miljoen, aldus een bericht in „Het Nieuws".

Morgen zullen de aandeelhouders over het ontwerp beslissen, waarna spoedig zal worden overgegaan tot het oprichten van een hotelmaatschappij.

Het ontwerp is zodanig gewijzigd, dat de slaapkamers bijeen zijn gebracht in een aparte vleugel van 3 verdiepingen, elk met 26 kamers. Tegen deze vleugel aan is een gebouw, waarin de andere hotelzalen zijn ondergebracht. Een grote eetzaal met uitneembare wand kan als vergaderruimte dienst doen. In de tuin zal een groot cirkelvormig zwembad worden aangelegd.

De maquette van dit toeristenhotel, dat op de Surinaamse Jaarbeurs te zien was, trok uiteraard zeer veel belangstelling.

—x—

Moskou. — De regering van de Sovjet-Unie heeft de nieuwe regering van de Soedan erkend.

De trekking van de verloting van het Lions-huis is definitief bepaald op 9 december. Er zijn nog enkele loten te koop, zodat mensen, die nog een kans willen maken het hierbij afgebeelde huis, gelegen aan de Arcturisweg te winnen, die kans ook nog krijgen. Deze week is het huis dagelijks te bezichtigen van half 5 tot 6 uur in de middag, op zondagen van 11 tot 13 uur en van 16 tot 18 uur. Zoals men weet, zijn er 12.500 loten, welke ieder met twee nummers van de landsloterij, die op 9 december trekt, verbonden zijn.

Een foto uit de tijd dat de schrijfster van het artikel over Sonia Garmers op Curaçao vertoefde. Links: Sonia, naast haar Miep Diekmann. Geheel rechts de heer H. Dennert van het C. C. C.

SONIA GARMERS

SCHRIJFSTER VAN PAPIAMENTSE KINDERVERHALEN

In het Nederlandse dagblad, de „Haagse Courant" troffen we nevenstaand artikel aan van de hand van Miep Diekman, hier op de Antillen geen onbekende. Het is zeker voor onze lezers de moeite van het lezen waard, omdat Sonia Garmers voor velen hunner nog wèl een onbekende, is, die echter wel eens voor het voetlicht mag gehaald worden, omdat ze o.a. als schrijfster van papiamentse kinderverhalen haar sporen verdiend heeft.

„Het is verschrikkelijk, Sonia kent iedereen op het eiland", was het eerste wat Ibi Garmers mij van zijn vrouw vertelde. Maar, waarom ook heel veel Curaçaoënaars Sonia kennen, zei hij er niet bij. Want voor een Curaçaoënaar is het nog altijd een onwennig idee, dat zijn vrouw zelfstandig een beroep uitoefent, vooral als het een zo uit de toon vallend beroep is als dat van schrijfster.

Rij met Sonia op de meest afgelegen wegen in de koenoekoe (buiten), altijd klinkt er wel uit een huisje een hartelijke groet naar haar. En Sonia lacht, roept terug en lacht maar.

Ook tegen alle politiemannen van het eiland. Want ze heeft iedere dag zoveel aan haar hoofd, dat daarin voor wettelijke bepalingen beslist geen plaats is!

„Sonia moet altijd lachen", zeggen de Antillianen, en sommigen met een gefronst voorhoofd. Sonia zelf gaat daar zo hardnekkig niet op in, dat zij nu al — pas 25 jaar oud — door haar publiek een stempel op zich gedrukt heeft gekregen. Dat van de zorgeloze, knappe jonge vrouw, die zo gelukkig is een grootmoeder te hebben, die haar huishouden doet en voor Sonia's beide dochtertjes zorgt en een man, die zijn vrouw niet alleen ongehinderd laat schrijven, maar haar met zijn rustige kritiek zelfs steunt.

Maar, wat steekt er wezenlijk achter dit beeld?

Weinig eigen kinderverhalen

Voor de Nederlanders, die zo miniem weinig weten van de Antillen, in tegenstelling tot wat de Antillianen van Nederland weten, moet ik eerst een beeld geven van de jeugdlitteratuur in de Antillen. Daar zijn we vlug mee klaar. Want volgens algemene maatstaven is die er niet!

Het kleine kind, dat voor het eerst naar school gaat en thuis doorgaans niet anders dan Papiaments gehoord en gesproken heeft, moet zich niet alleen in enkele weken gewennen aan het spreken van een andere taal — het Nederlands —, en het in die taal opnemen van vreemde begrippen.

Hoe het emotioneel geremd wordt door deze gang van zaken is nauwelijks voorstelbaar. Op die leeftijd, waarop ieder kind zich graag in fantasieën laat gaan en zich op deze wijze gevoelsmatig ontwikkelt, begint voor het Antilliaanse kind al de achterstand. Want, wie „denkt" zijn fantasieën nu in een voor hem vreemde taal? En in de eigen taal was tot voor kort bijna niets, zeker geen geschreven woord — dat de fantasie van het jonge kind op gang kon helpen.

Natuurlijk, er waren de verhalen over Compa Nanzi, de spin, en de jaja (de grootmoeder of de oude vrouw die het huishouden deed) gold als de beste vertolkster van deze verhalen.

Maar over het eigen kinderleven was er tot aan de tweede wereldoorlog niets. Toen begon de jonge Nilda Pinto met haar kinderrubriek voor radio en krant in het Papiaments. Nog voor zij zich ten volle ontwikkeld had, stierf ze in 1952, 35 jaar oud.

Na haar was het Yvette Ecury, die zich met haar verhalen voor kinderen van 6 — 10 jaar naam in de Antillen verwierf, en op het ogenblik met haar rubriek voor de Wereldomroep nog steeds een uitgebreid en enthousiast kinderpubliek heeft. Maar van hoe grote sociale waarde deze kinderverhalen in de eerste plaats waren, verder dan krantenpublikaties kwam het nooit.

Voor de niet-ingewijde zij er hierbij vermeld, dat het Papiaments nog steeds geen officiële schrijfwijze en grammatica heeft, zodat iedere schrijver er zijn eigen schrijfwijze op nahoudt. Bijgevolg dus het Antilliaanse kind, dat verplicht Nederlands moet spreken en schrijven op school, en zijn eigen taal niet kan schrijven en heel gebrekkig kan lezen, extra moeite heeft met het „verstaan" van elke schrijver afzonderlijk.

Sonia Garmers—Melendez

Niettegenstaande al deze faktoren tegen, die een schrijver van jeugdverhalen in de Antillen weinig uitzicht bieden, begon in 1952, toen de toen 19-jarige Sonia Melendez met haar eerste verhalen voor de jeugd in het Papiaments. Geen andere impuls had ze dan: „Er is niets voor de kinderen in hun eigen taal."

Achteraf — als je naam gaat krijgen — zijn er meestal mensen, die „het altijd wel gezegd hebben". Maar voor ze dat zeggen, zijn er doorgaans al heel wat andere, en minder waarderende, woorden gevallen. De leeswoede van de jonge Sonia, die er oorzaak van was, dat haar huiswerk in het gedrang kwam, bezorgde de onderwijskrachten grijze haren, ook al was het juist deze liefde voor de boeken, die haar geen Nederlands bezorgde. Sonia's moeder, die na het vroeg overlijden van haar man ten gevolge van een auto-ongeluk, het niet gemakkelijk regeld hoge cijfers voor geschiedenis had bij de opvoeding van haar vijf kinderen, liet Sonia na haar acht schooljaren haar diploma steno en typen halen. Daarna bleef haar dochter een jaar thuis, en ging toen werken in de boek- en grammofoonplatenhandel van de zo aktieve gebroeders Salas. Het steeds omringd zijn door de haar zo fascinerende boeken, moet voor haar, toen onbewust de sterkste prikkel geweest zijn om zelf te gaan schrijven.

Een jaar was Sonia al getrouwd met Ibi Garmers, toen in 1954 een journalist haar grootmoeder — bij wie Sonia en Ibi inwoonden in afwachting van een eigen woning — bezocht, om de oude dame te interviewen over haar alom bekende kookkunst. Op dat ogenblik zat Sonia een van haar kinderverhalen over te typen. De journalist, die geen Papiaments kon lezen, stuurde er zijn chef — de inmiddels welhaast legendarisch geworden A. de Wit — op af. En aan hem is het te danken dat Sonia opdracht kreeg voor zijn ochtendblad een kinderpagina te verzorgen.

Tot dat ogenblik had Sonia geen andere steun bij haar werk gehad dan van mevr. May Henriquez, schilderes en zeer expressief beeldhouwster, die niet ophield Sonia ervan te doordringen, dat zij moest doorzetten met schrijven. Wat een dergelijke steun wil zeggen, gezien tegen de achtergrond van de maatschappelijke positie van de Curaçaose vrouw, kan men in Nederland amper vermoeden.

Nadat zij een jaar lang haar werk in druk had zien verschijnen, herhaaldelijk verzoeken kreeg om ook verhalen te schrijven ter gelegenheid van kinderfeesten (verzoeken, welke men als een „eer" moet beschouwen, en welke haast vanzelfsprekend niet gehonoreerd worden), waagde Sonia de grote stap. Ze besloot van haar eigen verdiende geld een verhalenbundel uit te geven.

Kinderboekje met advertenties!

Voor wie het formaat van het Nederlandse kinderboek gewend is, doet deze eerste bundel: Tantan Nina ta conta, haast armzalig aan. Dertig verhaaltjes van een bladzijde, geen illustraties, een omslag als van een reklamefolder.

Van ieder exemplaar, dat ƒ 1,— kostte, kreeg Sonia de helft. De andere helft ging naar haar verkopers: de boekhandel, de pastorieën in de knoek, en de oude vrouwtjes op straat.

„Als je het mij vraagt, hebben ze die eerste bundel alleen gekocht om het voorwoord van May Henriquez", zegt Sonia zelf lakoniek.

In de tweede bundel „Cuentanan pa Mucha", uitgegeven nov. '56, moest Sonia advertenties opnemen, omdat ze anders de uitgave niet financieren kon! Ook van deze bundel was er al spoedig geen exemplaar meer te krijgen. Maar op de afrekening zit ze gedeeltelijk nog te wachten. Want sommige pastorieën veranderen van pastoor en daarmede stagneerde de administratie. En op Curaçao is het nu eenmaal geen gewoonte op de man af te vragen om dat, waarop je het grootste recht hebt: om je eigen recht.

„Conta Cuenta", de derde bundel, van juli 1957, vloog ook weg, al was het formaat van het boekje kleiner en het papier slecht.

„Maar ik moest wel," legt Sonia uit. „Ik heb er nog nooit een cent aan overgehouden. En ik wil die uitgaven financieren van mijn met schrijven verdiende geld."

Dat laatste is voor haar — ook al heeft men het in de Antillen materieel beter dan in Nederland — een hele opgaf. Niet dat er geen werk genoeg te krijgen is. Integendeel! Het is vrijwel onmogelijk Sonia te pakken te krijgen, want altijd is ze in touw. Het zij voor het (gratis) organiseren van een kinderfeest, hetzij voor het verhalen vertellen, of schrijven te gelegenheid van een of ander schoolfeest. Maar dit alles moet als een eer beschouwd worden. En de sociale structuur in de Antillen is er nog niet naar, dat je als aankomend schrijver, voor je goede rechten opkomt.

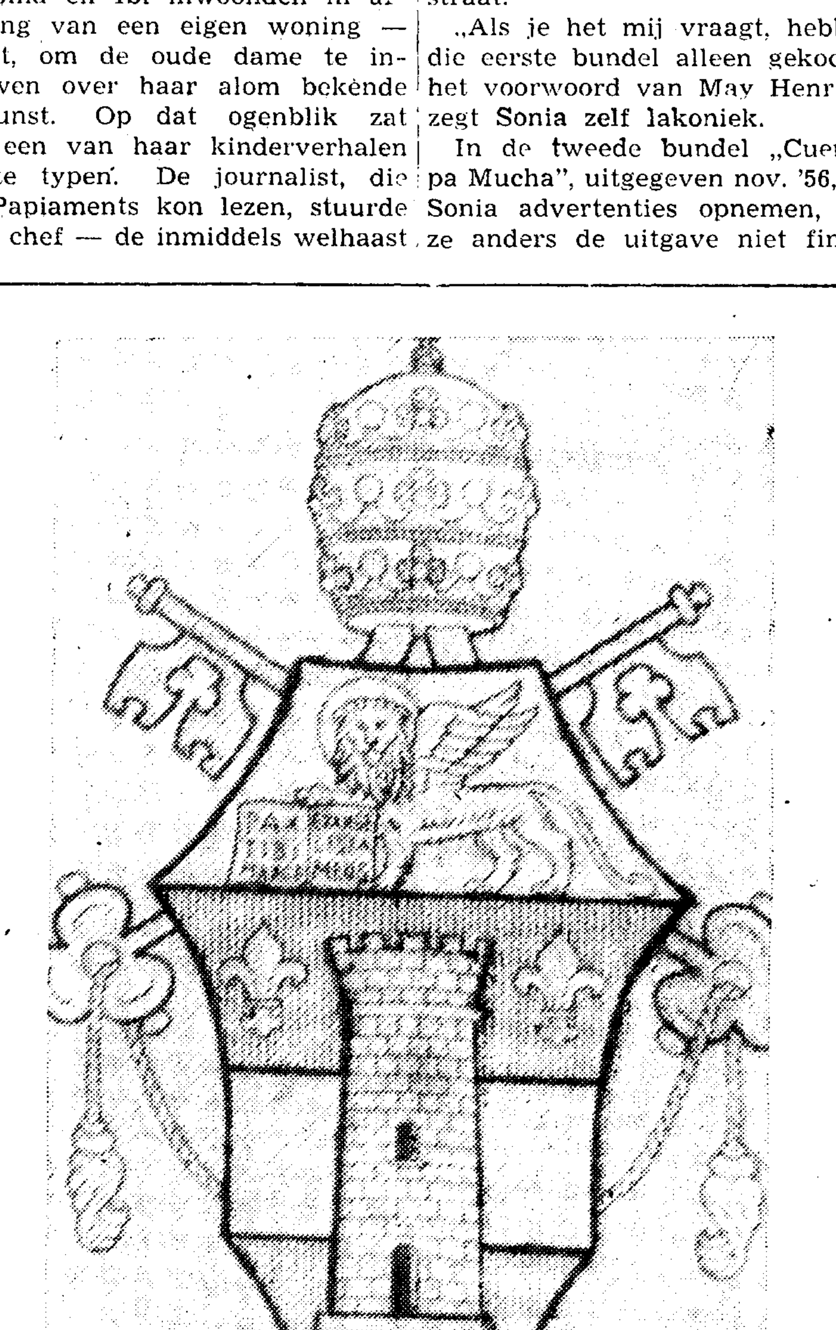
Maar er is een andere vergoeding. Wildvreemde kinderen springen in de knoek op de auto als ze „Sonia" zien.

De oude vrouwen vragen om een krant als ze eens een stukje gemist hebben. En Sonia rijdt er desnoods het hele eiland voor af om hun de krant te bezorgen. Want de mensen in de knoek hebben haar liefde meer dan die van de stad. Maar zij zijn dan ook, naast haar grootmoeder, haar beste bron van inspiratie. Daar krijgt ze de aardigste gegevens los daar leert ze weer de oud-papiamentse woorden, die ze in haar verhalen en aan de kinderen kan doorgeven.

„Maar moeilijk is dat wel! Want in het verhaal moet ik het kind proberen weer met zijn eigen taal vertrouwd te maken. De oude woorden moet ik al schrijvende uitleggen. En waar kan ik meer van mijn taal leren? Er is voor mij vrijwel niets te lezen, zeker niet op het terrein van mezelf. En mensen, met wie ik erover spreken kan, zijn hier ook niet."

Ze zegt het me als we op weg zijn naar een afgelegen huisje, waar ze voor de zoveelste keer die dag een verhaal zal moeten aanhoren over een kind, dat niet deugen wil en wat zij er wel van vindt. „Begrijp me goed, ik heb niet te klagen, maar toch.... het moet toch ook anders kunnen." En op dat ogenblik is haar gezicht meer dan ernstig. Maar als we het hek van het huisje binnenrijden, roept ze al weer lachend „Con ta bai? Bon?"

„Laat ik er maar om lachen," zegt ze nog vlug. „Zo kennen ze me nu eenmaal!"

Vatikaanstad. — Paus Johannes XXIII heeft verklaard als paus het wapen te willen behouden dat hij als kardinaal heeft gevoerd. De Paus is vrij bij zijn keuze een nieuw wapen te kiezen, doch de H. Vader wenst dit niet te doen.

Het wapen dat hij voerde als kardinaal en patriarch van Venetie draagt een leeuw (van St. Marcus), twee lelies in zilver en een toren op afwisselend rood en zilver veld. De wapenspreuk „Obedientia et Pax" wordt echter niet meer gevoerd aangezien traditioneel het pauselijk wapen geen spreuk draagt. De kardinaals-hoed en kruis waarmede het schild gedekt was, heeft plaats gemaakt voor de tiara en de gekruiste sleutels van goud en zilver.

De toren op het schild in ontleend aan het wapen van het geslacht Roncalli. De lelies zijn een herinnering aan zijn diensten als nuntius in Frankrijk en de gevleugelde leeuw is het symbool van de Republiek Venetie. Het is de tweede keer in deze eeuw dat de leeuw van Venetie een pauselijk wapen siert. Paus Pius X — eveneens gewezen patriarch van Venetie — droeg de leeuw ook in zijn pauselijk wapen. (N.C.).

Amman. — De Britse generaal Strickland is te Amman aangekomen om zijn post van militair adviseur der Jordaanse regering te aanvaarden. Hij zal deze functie een half jaar vervullen.

Het Nederlandse volk is niet anti-papistisch

(Van een medewerker in Nederland)

Het diepste bezwaar tegen het katholicisme is, dat de Kerk fungeert als een moeder die niet heeft geleerd, dat het kind eenmaal moet worden losgelaten." Dit is een citaat uit de brief van een niet-katholiek aan pater dr. N. G. M. van Doornik M.S.C. (Una Sancta), die een onderzoek heeft ingesteld naar de algemene opinie, hoe de niet-katholieke Nederlander de katholieke Kerk ziet. Hij deed dit aan de hand van duizenden reacties op de brochurenreeks van de Una Sancta en analyseerde speciaal 350 antwoorden op twee vragen: wat zijn uw eigenlijke, uw diepste bezwaren tegen het katholicisme en wat in het katholicisme heeft uw sympathie? Het resultaat van dit onderzoek heeft pater Van Doornik thans openbaar gemaakt.

Andersdenkenden vormen zich een beeld van de Kerk uit bezwaren en sympathieën

Uit de antwoorden heeft pater van Doornik — zij het met enige voorzichtigheid — de conclusie kunnen trekken, dat het Nederlandse volk in brede lagen niet anti-papistisch is; de minderheid, die het wel is, maakt veel meer lawaai dan waarop zij naar verhouding recht heeft. Bij de meeste niet-katholieken is de houding tegenover het katholicisme een gecompliceerd geheel met positieve en negatieve elementen, met bezwaren en sympathie.

Wat de bezwaren betreft, blijken de niet-katholieken in de Kerk een machtige totalitaire organisatie te zien, met een groot overwicht van hiërarchie op gelovigen en dictatoriale praktijken, ook bij de pastoor, die zich wil mengen in de meest intieme zaken van zijn parochianen. Men verwijt de Kerk, dat zij de gewone man geen vrijheid laat tot onderzoek in geloofszaken en naarstig aan een eigen zuil bouwt. De pretentie van de Kerk, zich de enige ware te noemen, ontmoet opvallend veel weerstand. De niet-katholieken zien er onverdraagzaamheid en absolutistische neigingen in en denken daarbij o.a. aan de protestantenvervolging in Spanje en Columbia.

Als sociaal wezen vindt men de katholiek over het algemeen niet onsympathiek, maar men heeft er bezwaar tegen, dat hij zijn geloof niet kent, zich niet kan verdedigen, tot sleur en formalisme vervalt, zich door de clerus laat bevoogden. Opvallend is, dat bezwaren als het samengaan van Kerk en kapitaal en uitbuiting van de arbeider minder gehoord worden dan vroeger. Er wordt echter wel bezwaar gemaakt tegen het standsverschil in de Kerk (klassen, plaatsengeld e.d.), tegen de „rijke Paus" en tegen de tegenstelling tussen de „rijke Kerk" en de sociale ellende in zuidelijke landen.

Tegenover deze bezwaren — door pater van Doornik zeer globaal samengevat — staan ook veel betuigingen van sympathie, die tussen de bezwaren gewеven moeten worden om een totaalbeeld — zij het in ruwe lijnen — te krijgen van de Kerk, zoals niet-katholieken haar zien. Men heeft bewondering voor de eenheid, organisatie en effectieve kracht van de Kerk. Men heeft waardering voor de liturgie van de eredienst en vooral voor de sfeer in de kerkgebouwen, die ook buiten de diensten openstaan om de voorbijganger enige ogenblikken rust, bezinning en gebed te bieden.

Het katholieke volksdeel valt in de ogen van hun andersdenkende landgenoten niet speciaal op door eerlijkheid, kuisheid of eerbied voor de goddelijke majesteit, echter wel door de caritas: missionarissen, liefdezusters en -broeders, ziekenhuizen, weeshuizen, abbé Pierre. Ook de Kerk wordt, ondanks alle kritiek, gezien als een instituut met de beoefening der liefde als grondwet; de moraal is vaak mild en houdt rekening met de zwakke zondaar. Van de sacramenten trekt vooral de biecht de aandacht, minder wegens de zondenvergeving, dan om het benijdenswaardig contact tussen gelovige en priester, al komt ook het psychologisch element van de gewetensvraag aan de orde.

Van de katholiek als persoon weet de niet-katholiek nog wel iets meer te waarderen dan dat hij gemoedelijk in de omgang is. Velen erkennen, onder de katholieken een rijk geloofsleven aangetroffen te hebben en een bijzonder aantrekkelijke sfeer in het katholieke gezin.

Pater van Doornik vindt niet, dat het beeld van de Kerk, zoals niet-katholieken haar zien, opvalt door frappante gelijkenis, al zijn sommige trekken niet te miskennen. Wie echter de katholieke geloofsovertuiging mist, kan onmogelijk de Kerk zien in haar verbondenheid met de diepte en rijkdom van Christus' heilswerk. Dit neemt niet weg, dat het binnenlands apostolaat, aldus pater van Doornik, kan leren van dit beeld. Het wijst op de taak van alle katholieken om door prediking en beleving zo te getuigen, dat niet-katholieken de Kerk en haar gelovigen anders en beter gaan zien. De katholieken zullen daarbij tevens nederig moeten erkennen, dat de buitenwereld vaak heeft waargenomen als Kerk wat niets anders was dan de afwijking hiervan.

Nieuwgekozen Gouverneur prijst Amerikaanse Demokratie

Toledo (Ohio). — De nieuw-gekozen gouverneur van Toledo Micheal V. Di Salle, zoon van Italiaanse immigranten heeft verklaard dat het een „luisterrijke demokratie" is waar het mogelijk is, dat een man zijn zoon die als 14-jarige immigrant het land binnenkwam gekozen kan zien worden tot het hoogste ambt in de stad, aangewezen te worden op een hoge verantwoordelijke post in het land en verkozen te zien worden als hoogste drager der uitvoerende macht in zijn staat".

Di Salle, die zijn opleiding aan katholieke scholen genoot en een alumnus is van Georgetown Universiteit te Washington D.C., waar hij rechten studeerde, is oud-burgemeester van Toledo en was onder de Truman-administratie Hoofd van de Noord-Amerikaanse Raad voor prijzen-stabilisatie.

„Geen inspanning zal te groot zijn om dit demokratische stelsel voort te zetten en te dienen", zeide de gouverneur.

Di Salle versloeg gouverneur William O'Neill in de verkiezingen van 4 november. De gouverneur bracht hulde aan de offers van zijn ouders, broers en zusters, vrouw en kinderen die zijn werk mogelijk hebben gemaakt.

De „Catholic Chronicle", het blad van het diocees Toledo bracht hulde aan Di Salle als een waardige zoon van de stad die de titel „public servant" ten volle waardig is. (N.C.).

Er bestaat verband tussen longkanker en verontreiniging van de lucht

Washington. — Er is definitief vastgesteld dat er verband bestaat tussen kanker en verontreiniging van de lucht.

Hij zei, dat injecties met geconcentreerde doses smog, (rook en mist) bij dieren kander hadden veroorzaakt. In de grote steden is het aantal sterfgevallen te gevolge van longkanker tweemaal zo groot als op het ,and, aldus spreker.

Aan de conferentie, die onder meer een plan voor de strijd tegen de verontreiniging moetopstellen, nemen meer dan zeventig Amerikaanse specialisten evenals vertegenwoordigers ban regering en industrie deel.

ERIC DE NOORMAN — Het land der witte mannen

14—42 Eric vecht voor zijn leven met alle kracht die in hem is, Reeds heeft hij menige beet van de wolf opgelopen maar tot nu toe is het hem nog steeds gelukt de kaken van he beest uit de buurt van keel te houden. Op zijn beurt probeert hij krampachtig de keel van de wolf dicht te knijpen waarbij hij meermalen op het nippertje aan de vlakbij zijn gezicht blikkerende ogen van het roofdier ontsnapt. Terwijl zijn handen zich om de hals van de wolf klemmen in een laatste wanhopige poging het diet te overweldigen voelt Eric opeens hoe het lichaam van de wolf verslapt in zijn greep. Moeizaam komt hij overeind en dan ziet hij hoe een pijl die met waar meesterschap moest zijn gericht het beest heeft geveld. Tegelijkertijd nadert een troepje kleine met sterke bogen gewapende mannen en Eric die begrijpt dat hij geen schijn van kans heeft tegen deze feilloze schutters wacht vol spanning hun komst af.

Tot zijn verbazing nemen zij geen vijandige houding aan hoewel zij hem meteen omsingeld hebben. Uit hun gebaren blijkt dat zij hem uitnodigen met hem mee te komen en er zit voor de Noorman niets anders op zij het met een bezwaard hart aan hun uitnodiging gevolg te geven.

Fabrikanten lachten om beginneling

Europa's grootste piano-fabriek te Ede in Nederland

Vleugel van licht metaal

In de grote werkplaatsen worden tientallen piano's tegelijk gebouwd.

(Van een medewerker in Nederland)

Je moet zeker bij de pianofabriek zijn", vroeg ons een oude baas, die bij de uitgang van het station Ede-Wageningen op z'n stokje stond te leunen. We hadden hem de weg gevraagd naar de Reehorstlaan, welke summiere aanwijzing hem tot een juiste veronderstelling bracht. De pianofabriek in Ede. Het klinkt ietwat onwennig. De naam van deze gemeente in de provincie Gelderland roept eerder associaties op met vreemdelingenverkeer en vakanties in de bossen dan met de industrie. En nog wel een industrie, die een niet alledaags produkt als piano's aflevert. Om tenslotte de bevreemding nog groter te maken: de grootste pianofabriek van Europa. Uit de werkplaatsen komen dagelijks zestien piano's — de vleugels niet meegerekend — het magazijn binnenrollen. Een aantal, dat op zichzelf niet veel zegt, maar bewondering afdwingt wanneer men het ingewikkelde produktieproces op de voet volgt, van de houtopslagplaats tot de luxueuze showroom.

In een hoekje van de showroom staat een piano, die zich van alle onderscheidt. De glans is niet zo mooi meer en het houtwerk is zelfs licht beschadigd. Het is de eerste piano, die de heer J. J. Rippen, zoon van een Haagse pianohandelaar, in 1937 zelf maakte. Zelf ontwierp hij het model, zoals hij meende, dat een piano moest zijn. De jonge bouwer wilde radicaal breken met het klassieke kastmodel. Hij ging uit van de meest natuurlijke ligging der snaren, alle zuiver parallel op één kam. Door het lengteverschil der snaren ontstond vanzelf de bekende vorm van de vleugel en de harp, aan welke vorm hij de ombouw aanpaste, waardoor een piano ontstond, die men een vleugel op z'n kant zou kunnen noemen. Rippen zelf gaf zijn instrument de naam Maestro mee.

Voorlopig bleef het een zeer bescheiden maestro. De gerenommeerde pianofabrikanten lachten er een beetje smalend om, maar toonden verder geen belangstelling. Het duurde tot 1939 voor-

De licht metalen vleugel, een rank instrument.

dat de heer Rippen in Duitsland twee en in Engeland één fabriek vond, die zijn piano in licentie wilden vervaardigen. De oorlog maakte een einde aan deze relaties.

Zelf begon de heer Rippen te bouwen in een klein pand in Den Haag. In 1940 echter moest hij reeds naar een grotere ruimte uitzien en hoewel tenslotte, wegens materiaalschaarste, het werk stopgezet werd, waren na de bevrijding reeds spoedig vijf panden in gebruik en moest naar een nieuwe vestiging worden uitgezien

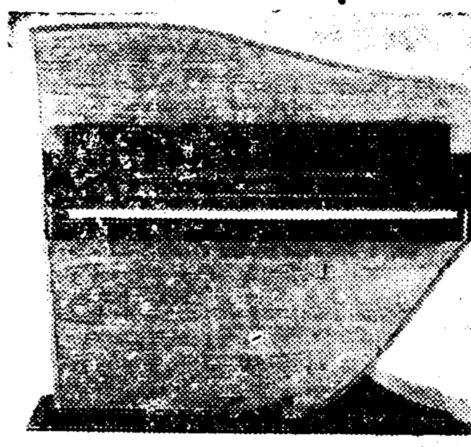
In Ede vond de ondernemende pianobouwer ruimte voor de bouw van een groot complex (2500 m2), dat overigens reeds spoedig te klein bleek en bij de jongste uitbreiding — zeer onlangs geopend — in oppervlakte verdubbeld werd

Nog steeds worden er Maestro's gebouwd, ook nog volgens het ontwerp van twintig jaar geleden. Het assortiment is echter uitgebreid, o.a. met de Sheherezade, een verkleinde vorm van de Maestro-nieuwe-stijl, die strakker en nog eenvoudiger van lijn is dan het eerste model en op een enkele voet rust.

Als eerste ter wereld heeft Rippen bovendien een vleugel gebouwd in lichtmetaal-constructie met houten klankbord. De zeer slanke vorm wekt de indruk, dat het instrument kleiner is dan de klassieke vleugel, doch de snaarlengte is even groot.

In de fabriek — waarvan de muren en ramen geïsoleerd zijn en de vloerverwarming zomer en winter voor een gelijkmatige temperatuur en vochtigheidsgraad zorgt — worden moderne constructiemethoden toegepast, die sterk gerationaliseerd zijn. Het eerzame handwerk van de Klavierbaumeister vindt men er nauwelijks terug; elke afdeling vervaardigt haar speciale onderdelen zoals klankbord, frame en kast, die tenslotte geassembleerd en afgewerkt worden. Door toepassing van bijzondere materialen pretendeert de fabriek, dat de piano's tegen alle weersinvloeden bestand zijn; het instrument op de Nederlandse walvisvaarder Willem Barendtsz, dat sterk onderhevig is aan klimatologische veranderingen, zou hiervan een der meest sprekende bewijzen zijn.

Een feit is, dat er uit Ede piano's geëxporteerd worden, ook naar Zuid-Afrika, Nieuw-Zeeland, de Verenigde Staten en Zuid-Amerika. Voor de export naar Europese landen beschikt de fabriek over speciale wagens, die tot duizend kilometer ten noorden van Stockholm rijden. Er wordt ook naar

De Maestro-nieuwe-stijl, eenvoudig van lijn.

Duitsland geëxporteerd, vanouds het land van de pianobouwers.

Zo groeide een bescheiden begin via een vermetele opzet tot een moderne fabriek, die in korte tijd naam maakte over de gehele wereld. Het kleine Haagse pand van 1937 is reeds geschiedenis geworden, die verbleekt wanneer men de showroom binnentreedt, waarin een hangend klankbord-plafond een critische toonbeoordeling mogelijk maakt. Regelmatig komen er buitenlandse bezoekers om de verschillende modellen te zien en te horen. Als zij dan de vleugel, de Maestro, de Sheherezade en de meer klassieke modellen bewonderd hebben, komen zij tenslotte voor het prototype van twintig jaar geleden te staan, dat eerst verkocht werd, maar tenslotte door de heer Rippen weer is teruggevonden en thans wellicht zijn grootste trots uitmaakt.

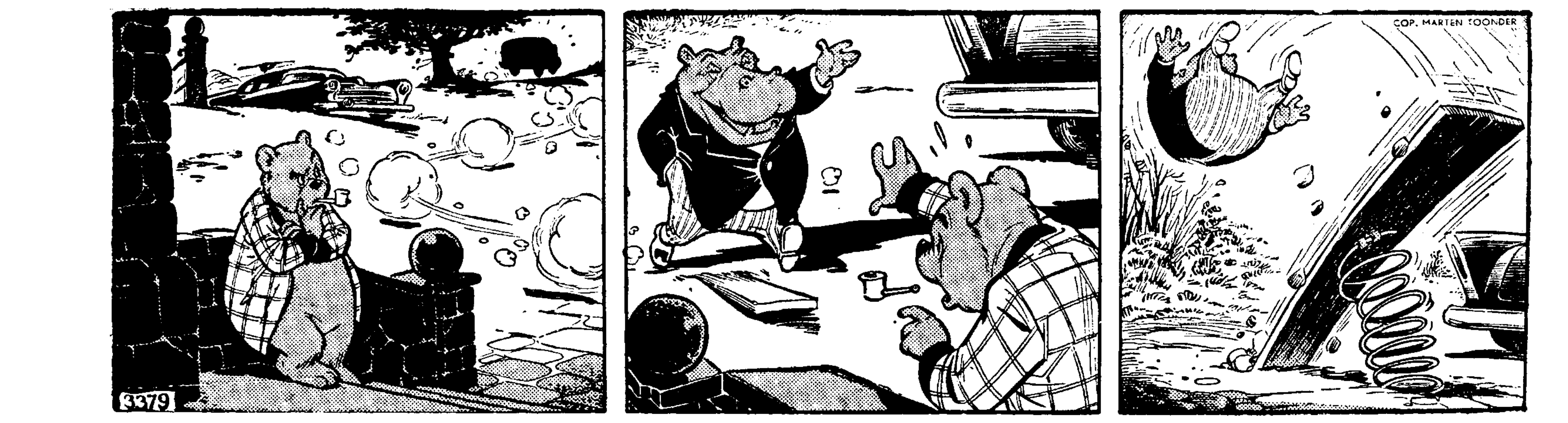
Weddenschap?

Aix-en-Provence. — De twee kleine schilderijen van Van Dijck, die onlangs uit een museum te Aix-en-Provence waren gestolen, zijn de volgende dag teruggebracht.

De werkjes, waarvan de waarde op ƒ 60.000,— wordt geschat, werden netjes verpakt teruggevonden op een buitenvensterbank van een van de ramen van het museum. Er was een brief bij, waarin de dief zegt, dat hij de schilderijtjes heeft weggenomen om een weddenschap. Hij hoopt, dat de teruggave ertoe leidt, dat hij niet meer wordt vervolgd.

De politie beschikt thans over voldoende gegevens om de dader gauw te vatten, aldus de politie.

Heer BOMMEL en de Argwaners

3379 Heer Bommel stond in zijn tuin en keek de wegrijdende driewieler van de kruidenier Grootgrut na. Nicht Livia en neef Heul waren onder schamper gelach in het huis verdwenen en nu stond hij eenzaam in de kille lentewind.

„Het is een zware taak", mompelde hij. „Een heer, die goed wil doen, gaat alleen en onbegrepen door het leven. En toch moet het mogelijk zijn om met liefde en toewijding iets moois te laten opbloeien. Maar het is moeilijk, zo zonder steun. Als ik nu nog maar eens wat aanspraak had ..."

Toen klaarde zijn gezicht op. Over de weg naderde de auto van burgemeester Dickerdack, die met luid remgepiep voor Bommelstein stopte.

„Ha, die Bommel!" riep de magistraat uitstapend. „Lang niet gezien! Ben je ziek geweest?"

„Nee, dat niet", zei heer Ollie aarzelend. „Maar ik kom er tegenwoordig moeilijk uit. Ik heb familie in huis — en nicht Livia vindt het niet zo prettig als ik ..."

„Ik snap het al!" riep de heer Dickerdack knipogend. „Die vrouwen, die vrouwen! Ha, ja. Maar ik kom eens praten over dat etentje, dat je de Kleine Club hebt aangeboden.

„Pas op!" riep heer Bommel. „Stap niet op die plank!"

Die waarschuwing kwam echter te laat. Al schertsend had de burgemeester op een stuk houtwerk getrapt dat onder enig zand verborgen was. En nu kwam er een sterke veer in werking, die de ongelukkige met grote kracht in de lucht schoot ...

Hoe brengt ISRAEL zijn immigranten onder?

Problemen van de woningbouw

(Van onze correspondent)

In de afgelopen jaren heeft Israel een dak boven het hoofd moeten verschaffen voor één millioen tweehonderd duizend zielen.

Bij de stichting van de staat in 1948 bestond de Joodse bevolking uit rond 650.000 zielen en thans is Israels bevolking al een stuk de twee millioen gepasseerd. Hiervan zijn even tweehonderd duizend Moslems, Christenen en Druzen, maar de rest van de aanwas van 1.200.000 wordt gevormd door nieuwe immigranten en door de natuurlijke aanwas.

De bevolking werd dus in tien jaar tijds verdrievoudigd en voor deze snelle uitbreiding moesten tienduizenden woningen gebouwd worden.

Maar niet alleen woningen, ook scholen, winkels, poliklinieken en ziekenhuizen, kantoren, werkplaatsen, fabrieken, bioscopen, leeszalen, synagogen en wat dies meer zij.

Eén van de problemen heet „spreiding van de bevolking". Bij de stichting van de staat was ongeveer zeventig procent van de bevolking geconcentreerd in de drie grote steden Jeruzalem, Tel Aviv en Haifa. Een reeks overwegingen maakten gelijkmatiger spreiding over het gehele land tot gebiedende eis. In de eerste plaats kan men een immigratie van de Israelische omvang slechts opnemen, wanneer men nieuwe gebieden ontsluit. En dit immigratie-programma zal nog tientallen jaren bovenaan op de Israelische agenda blijven staan.

Verder speelt het defensie-probleem zijn gewichtige rol. Onbevolkte gebieden — en „lege" Negew bijvoorbeeld — werken als een magneet op intransigente naburen en een reeks nieuwe ontginningen, dorpen en steden temperen agressieve bedoelingen.

Met dit spreidings-programma is men reeds gevorderd. Tegenover de noemde 70% concentratie in de drie grote steden in 1948, is men er thans reeds in geslaagd dit verhoudingscijfer terug te brengen tot ongeveer 55%.

De planning van deze bouwprogramma's geschiedt door een coördinatiecommissie op het hoogste niveau van vier ministeries — binnenlandse zaken, ontwikkeling, financien en arbeid — samen met de Jewish Agency, welk lichaam de immigranten opvangt en onderbrengt. Deze coördinatiecommissie stelt de planning vast voor perioden van twee tot drie jaar.

Deze planning omvat zowel de overheidsbouw als de particuliere bouw.

De overheidsbouw vormt ongeveer twee-derde en de particuliere bouw een-derde van het totaal.

De overheidsbouw is evenwel ook gedeeltelijk particuliere bouw in die zin, dat deze projecten aanbesteed worden óf bij particuliere aannemers, óf bijde drie of vier grote nationale bouwmaatschappijen, waarin de overheid maar gedeeltelijk aandeelhouder is.

De financiering van deze overheidsbouw ziet er als volgt uit:

Het ministerie van financien stelt telkenjare de afdeling woningbouw van het ministerie van arbeid fondsen ter beschikking uit het Ontwikkelingsbudget. Dit Ontwikkelingsbudget wordt gevormd uit tegenwaardefondsen van Amerikaanse hulpprogramma's en uit de opbrengsten van Israelische financieringsprogramma's in het buitenland, zoals de verkoop van State of Israel Bonds.

Vervolgens heeft men in Israel zelf een Woningbouwlening uitgegeven en tenslotte komen de geïnvesteerde kapitalen weer ter beschikking door de betalingen van de kopers der woningen. Het merendeel der woningen wordt namelijk verkocht, meestal met behulp van lang lopende hypotheken door de overheid verstrekt tegen matige rentevergoeding.

De nieuwe immigranten kunnen doorgaans met een slechts geringe aanbetaling hun woning betrekken en worden door maandelijkse betalingen van aflossing en rente in de loop der jaren eigenaars van hun woningen.

Bij geheel onbemiddelde immigranten wordt ook genoegen genomen met een contract waarbij deze slechts met maandelijkse betalingen, zonder aanbetaling, behoeven te beginnen vanaf het tijdsstip, dat hun inkomen begint.

Dit schematische overzicht laat reeds zien welke enorme kapitalen er met de woningbouw zijn gemoeid. Hoewel de woningbouw, na defensie, zeker de hoogte voorrang heeft, komen er toch ook jaren voor, dat op het budget moet worden besnoeid.

Niettemin, wanneer men als leek het land doorreist, ontkomt men nooit aan de indruk, dat de woningen, en zelfs geheel nieuwe wijken, als paddestoelen uit de grond rijzen. En als men slechts een paar maanden niet in een bepaald district of in een bepaalde stad geweest is, herkent men vaak de omgeving niet meer.

Zowel bij de steden als op het land, in het bijzonder natuurlijk in de zo geheten Ontwikkelingsgebieden, heerst een onafgebroken bouwactiviteit. Het is in dit verband natuurlijk duidelijk, dat geheel Israel als het ware gonst van de uitbreidingsplannen. Ieder ministerie, ieder gemeentebestuur, maar ook iedere grote instelling of maatschappij, heeft zijn uitbreidingsprogram. Want de vergroting van de bevolking brengt mét het bouwprogramma, uitbreiding van electriciteitsvoorziening, waterleiding, landbouw, industrie, onderwijs, verkeer, gezondheidszorg met zich mee.

Vooruitzichten voor Nederlandse speelfilm bemoedigend, aldus min. CALS

Den Haag. — Minister Cals acht de vooruitzichten voor de Nederlandse speelfilm bemoedigend. In zijn memorie van antwoord aan de Tweede Kamer over de begroting van O.K. en W. noemt de minister de redenen voor zijn mening op. In de eerste plaats is er door de stichting van produktiefonds voor Nederlandse films, zoals verwacht werd, een zekere continuiteit in de Nederlandse filmproduktie tót stand gekomen.

In de tweede plaats is bij de vervaardiging van Nederl. speelfilms de medewerking ingeroepen van een aantal Nederlandse kunstenaars, wier kapaciteiten de beste beloften inhielden voor en produktie op behoorlijk niveau. Zo werden bij de laatste films op het gebied van regie, camera, scenario, draaiboek en muziek bekende Nederlandse kunstenaars aangetrokken, terwijl ook de produktieleiding in zeer ervaren handen werd gelegd.

De recente vertoningen van films als „Dorp aan de Rivier" en „Fanfare" hebben naar het oordeel van de minister bewezen, dat zijn gematigd optimisme gerechtvaardigd is.

Geen onderbreking van training Nederlandse elftalclub?

Den Haag. — Het Bondsbestuur van de KNVB overweegt de centrale training van de spelers van de Nederlandse elftalclub ook in de wintermaanden voort te zetten en niet meer — zoals de laatste jaren gebruikelijk was — van november tot maart te onderbreken. De besturen van de clubs die gewoonlijk spelers moeten afstaan aan het nationale team zijn uitgenodigd voor een informele bespreking.

Reg Harris, de bekende Engelse sprinter, die meermalen wereldkampioen werd, heeft van koningin Elisabeth de O.B.E. ontvangen voor hetgeen hij tijdens zijn roemrijke periode voor Engeland heeft gedaan. Foto: Het echtpaar Harris toont vol trots de hoge onderscheiding.

Eerste Israeliër tot priester gewijd

Nazareth. — Pater Joseph Shmueloff, de eerste inlandse Jood van het Heilig Land die tot priester is gewijd in Israel, ziet de terugkeer van de Joden naar het Heilig Land als een voorspel voor hun toetreden tot de Kerk.

Hij sprak als zijn overtuiging uit dat het voor de komst van Christus uitverkoren volk.

Hem uiteindelijk zullen erkennen als de Messias en leden worden van Zijn Mystiek Lichaam.

Pater Shmueloff werd gewijd in de Byzantijnse ritus op 22 juni j.l. door Mgr. Georges Hakim van het diocees Acre van de Melkiten. Hijzelf werd geboren in Jeruzalem en daar opgevoed.

Zijn ouders zijn van Perzisch-Joodse afkomst. Gedurende de Tweede Wereldoorlog toen Palestina onder Brits mandaat was heeft hij in Lybie dienst gedaan bij het medische corps. Hij werd in Griekenland krijgsgevangenen gemaakt en naar een krijgsgevangenkamp in Joegoslavie gebracht. Hier kwam zijn eerste contact tot stand met het Nieuwe Testament, dat hij in ruil voor zeven sigaretten had gekregen.

In 1945 werd hij bevrijd door de Amerikaanse leger en bereikte hij Engeland, waar hij zich liet opnemen in de katholieke kerk. In het zelfde jaar keerde hij naar Palestina terug, waar hij zich voorbereide op het priesterschap.

Shmueloff heeft een Israelisch paspoort en heeft hartelijke relaties met zijn familieleden en met joodse vrienden in het hele land. Hij spreekt twaalf talen vloeiend en heeft wat men noemt een behoorlijke kennis van nog drie talen. Hij heeft enkele zeer fraaie rhristelijke gebeden in het hebreeuws samengesteld.

Thans is de Heer Shmueloff talenleraar aan het grieks seminarie in Nazareth. (N.C.).

Na Hervormd protest

Zuidafrikaanse postzegels uit de circulatie

Op verzoek van de echtgenote van de Zuidafrikaanse gouverneur, D. G. Jansen, heeft het Zuidafrikaanse fonds voor Kerstzegels de zegel van dit jaar uit de circulaire genomen. Mevrouw Jansen is beschermvrouwe van dit fonds. De afbeelding van de laatste zegel, een Madonna met kind, had in kringen van de Nederlands Hervormde kerk van Zuid-Afrika ontstemming gewekt. Men zag er namelijk „verkapte rooms-katholieke propaganda" in.

Het besluit tot intrekking werd enkele uren na het verzoek van mevrouw Jansen genomen. Zij zei o.m. niet te hebben geweten dat de zegel een Madonna met kind afbeeldde, toen zij de bevolking opriep Kerstzegels te kopen. De opbrengst van de zegels is bestemd voor een liefdadig doel, dit jaar de bestrijding van de tuberculose onder kinderen. Het fonds heeft bekendgemaakt de zegel die vorig jaar werd uitgegeven dit jaar opnieuw, met opdruk, in omloop te zullen brengen.

Sanford. — De Amerikaanse kolonel Gregory Kessenich, uitvinder van de Bazooka, het in de tweede wereldoorlog gebruikte anti-tankwapen, is in de leeftijd van 62 jaar, te Sanford, in de Amerikaanse staat Florida, overleden.

De aanleg van de Rotterdam — Rijn-pijpleiding. De eerste 50 km. van de 300 km. lange oliepijpleiding, waardoor de ruwe olie van Pernis naar Duitsland zal stromen, wordt thans gelegd, ten zuiden van Rotterdam.

Rallye naar Bagdad

door AGATHA CHRISTIE

59

Edward keek haar vragend aan. Indien hij ook maar één moment aan haar blinde onderworpenheid zou twijfelen, zou dat voor haar, Vic, het einde betekenen. En dan zou ze de gelegenheid niet meer krijgen iemand te waarschuwen.

„Neen", dacht ze. Ze moest toestemmen en een gelegenheid zien te vinden dit aan Dakin te rapporteren. Zij haalde eens diep adem en zei: „O, maar Edward.... dat kàn ik toch niet.... zouden ze mij niet onmiddellijk dóór hebben? Ik kan helemaal geen Amerikaanse nadoen."

„Anna Schiele spreekt bijna zonder accent," stelde Edward haar gerust. „In elk geval zul je 'n keelontsteking hebben blijkens attest van één van de bekendste doktoren uit dit deel van de wereld."

„Ze hebben hun volgelingen letterlijk overal," dacht Vic bij zichzelf.

„Wat moet ik dan doen?" informeerde zij verder.

„Je vliegt van Damascus naar Bagdad onder de naam van Grete Harden. Je gaat dadelijk naar je hotel en naar bed en mag er op doktersattest pas uit om naar de conferentie te gaan. Daar breng je dan de stukken ter tafel die je bij je hebt."

„De echte stukken?" vroeg Vic.

„Natuurlijk niet. Wij schuiven daarvoor andere in de plaats!"

„En wat moet er uit die stukken blijken?" wilde Vic nog weten.

Edward glimlachte. „Overtuigend bewijsmateriaal van een reusachtig communistisch complot in Amerika!"

Victoria dacht: „Wat hebben ze het allemaal listig opgezet."

Ze vroeg nog: „Zou je heus denken, dat ik die rol naar behoren kan vervullen, Edward?"

Als ze eenmaal comedie speelde, ging het Vic bijzonder vlot af. Het leek of ze werkelijk een beetje zenuwachtig was geworden.

„Daar ben ik zeker van. Jij speelt je rol altijd zo overtuigend, dat het vrijwel ondenkbaar is, dat dit zou mislukken!"

Vic verzuchtte: „Wat stom van me, als ik nu terugdenk aan de Hamilton Clipps."

Hij lachte hooghartig. Maar Vic dacht kwaadaardig, achter haar masker van aanbidding: „Maar wat stom van jou, om je in Basra zo te verspreken over die bisschop. Ik had je anders nooit doorzien".

Onverwacht riep ze: „Maar die dr Rathbone!"

„Wat bedoel je? Wat is er met hem?"

„Is die dan alleen maar een schijnfiguur?"

Edwards lippen krulden zich smalend.

„Rathbone is wel gedwongen mee te werken. Weet je wat hij al jarenlang gedaan heeft? Drie kwart van alle bijdragen, die hem over de hele wereld worden toegezonden, heeft hij in eigen zak gestoken. Hij is de grootste oplichter sinds de dagen van Horatio Bottomley. Ja, wij hebben Rathbone dus volkomen in onze macht.. ... we kunnen hem op elk moment aan de kaak stellen...... en dat weet hij drommels goed!"

Toen kreeg Vic een gevoel van medelijden met de oude man, met zijn hoog gewelfd voorhoofd. Hij mocht dan 'n oplichter zijn...... hij kende zelf óók medelijden...... hij had geprobeerd haar tijdig te laten ontsnappen aan het grote gevaar dat haar bedreigde.

„Zo werkt alles mede om onze Nieuwe Orde tot stand te brengen!" zei Edward.

Vic dacht: „Edward, die zo gezond lijkt, is krankzinnig. Je wordt ook krankzinnig, wanneer je Gods leiding probeert over te nemen. Ootmoed, zeggen ze, is een specifiek Christelijke deugd. Nu begrijp ik, waarom. Ootmoed houdt je geestelijk gezond, je blijft er menselijk bij."

Edward was opgestaan. „We moeten maken, dat we hier wegkomen. Jij moet op tijd in Damascus zijn en overmorgen behoort alles daar in kannen en kruiken te zijn."

Vic sprong, een en al bereidwilligheid, overeind. Ze wist, dat ze buiten gevaar zou zijn, wanneer ze maar eenmaal weer in Bagdad, met zijn dichte mensenmassa's, of in Hotel Tio terug was. Zij moest een dubbel spel spelen. Edward een rad voor de ogen draaien, door blindelings te doen wat hij zei, maar onder de hand zijn plannen zien te verijdelen.

Zij probeerde: „Je dacht, dat mijnheer Dakin ons misschien zou kunnen vertellen waar Anna Schiele zit. Zal ik dat eens te weten zien te komen? Misschien laat hij tegenover mij wel iets los."

„Niet waarschijnlijk...... maar je hebt in elk geval geen gelegenheid meer om Dakin op te zoeken."

„O, hij had me vanavond juist gevraagd bij hem aan te komen," loog Vic, die een lichte rilling over haar rug voelde lopen. „Hij zal het vreemd vinden als ik niet kom opdagen."

„Op dit ogenblik komt het er niets op aan wat de man denkt," weerde Edward af. „De plannen staan vast. Ze krijgen je in Bagdad nu niet meer te zien."

„Maar Edward, al mijn spullen staan nog in 't Tio. Ik heb daar een kamer genomen!" De wollen sjaal...... die kostbare sjaal.

„De eerste tijd zul je je eigen boeltje helemaal niet nodig hebben. Er ligt al een hele uitrusting voor je klaar. Kom mee!"

Zij stapten weer in de auto. Vic begreep best, dat Edward niet zo onnozel was, dat hij haar de kans zou geven nu nog met Dakin in contact te treden, na hetgeen zij te weten was gekomen.

Wel dacht hij, dat ze dolverliefd op hem was en precies doen zou, wat hij vroeg, maar hij zou toch geen onnodige risico's nemen, neen, daarvoor was hij veel te slim.

Vic vroeg: „Zullen ze niet trachten me op te sporen, wanneer ik opeens verdwijn?"

„Daar letten we wel op. Je neemt straks afscheid van me op de brug en dan ga je officieel een paar kennissen op de westelijke oever opzoeken."

„Maar wat gebeurt er niet-officieel?" wilde Vic weten.

„Wacht maar, dat zul je dan wel merken."

Vic zat zwijgend naast hem, terwijl de wagen over het karrespoor hobbelde, door de palmbosjes een weg zocht en over de vele irrigatie-bruggetjes reed.

(Wordt vervolgd)

Oranjestad. — In de kerk van Santa Cruz werd met speciale toestemming van de bisschop de drieling Margaritha, Ludwina en Bernadette Koolman, voor het altaar gedoopt. De Z.E. pastoor van Santa Cruz gaf, in verband met het bijzondere van deze doop een uiteenzetting over de verschillende plechtigheden, die met de doop gepaard gaan. Op de foto de meters met de schattige kinderen. Het zijn Angelina Dania, Rosalia Koolman en Felicia Maduro, die het voorrecht genoten de kinderen ten doop te mogen houden.

Nieuw Schema voor de bioscopen

Oranjestad. — Europese films krijgen voortaan een vaste vertoningsdag in het De Veer-theater en de bioskoop van Savaneta. In De Veer zal iedere vrijdag een Europese film worden vertoond met Nederlandse onderschriften. Op Savaneta elke maand een Europese film (Nederlandse onderschriften) en elke donderdag een Spaanse film.

Battling Siki wederom tegen Jimmy Beecham?

Oranjestad. — Bokspromotor Johan Stefania, die bij de laatste bokswedstrijden ongeveer $ 3000,— verloor, is niet bij de pakken gaan neerzitten. Hij is thans in onderhandeling om een bokser te laten uitkomen tegen Battling Siki. Hij is in kontakt met drie boksers, t.w. Holy Mims, Yama Bahama en Jimmy Beacham. De prijzen, die gevraagd worden, zijn buitengewoon hoog. Zo vraagt Holy Mims voor een wedstrijd $ 6000,—, Bahama $ 2500,— en Beacham $ 2000,—. Zelfs dit laatste bedrag is voor een wedstrijd op Aruba bijzonder hoog. De beste kans is, dat Beacham zal worden geëngageerd en dat de wedstrijd dan op of omstreeks 5 december word gearrangeerd.

Voortrekkers velada te Savaneta

Oranjestad. — De Voortrekkersstam van de St Franciscusgroep van Oranjestad, zal morgen, woensdagavond, om half acht een grote velada organiseren in de parochieklub van Savaneta. Het programma vermeldt zang, muziek en deklamatie. Medewerkers zijn onder anderen: Herman Sanchez en de Mariachi Mil Amores. De opbrengst is bestemd voor het Groepshuisfonds. Aan de zaal worden de kaarten verkocht.

Burgerlijke Stand

Oranjestad. — Op 11 nov. werd geboren Naryda Violeta, dochter van mej. A. S. Levestone Village Zuid 57.

Op 14 nov. Lidia Sofia, dochter van de heer en mevrouw D. M. Peña-Vargas. Niewestraat 62.

Op 16 nov. Hans Jurrien, zoon van de heer en mevrouw H. Timmer-Schuurman. Rondweg 35.

Op 18 nov. Iise Silda Estela, dochter van de heer en mevrouw L. A. Henriquez-Diaz, Schelpstraat 36; Catharina Margaretha, dochter van de heer en mevrouw A. N. Geerman-Werleman, Santa Cruz 208a.

Op 19 nov. Inovia Yolanda, dochter van de heer en mevrouw G. Werleman-Feliciano. Ayó 32a; Rubia Maureen, dochter van de heer en mevrouw C. A. Enser-Wijntuin. Dadelstraat 3; Irene Ingrid, dochter van de heer en mevrouw B. Ras-Boekhoudt. Pos Chiquito 91a.

Op 21 nov. Ronald Anton, zoon van de heer en mevrouw R. A. de Keyzer-Vicioso Sabana Verde 4; Rony, zoon van de heer en mevrouw F. Fernandez-Maduro, Hooiberg 29.

Op 22 nov. Wilson Sydney, zoon van de heer en mevrouw H. I. Dorothal-Evertsz J.M. 155.

Op 23 nov. Lourdes Maria, dochter van de heer en mevrouw J. A. Perez-Delaney, Madiki 51. Patricia Altagracia, dochter van de heer en mevrouw H. Tromp-van der Biezen. Pos Chiquito 115.

Huwelijken: Op 22 november traden in het huwelijk de volgende personen: Ledislao Mathilda en Bernadeta Ras. Noord Curacabaai 65; Clovis Nathaniel van Heyningen en Shirley Silvia Raymond. Juana Morto 26; Ferdinand Ethelbert Groeneveldt en Petra Pascualita Mercera Ceintuurbaan 54; Juan Pablo Ramada en Anastacia Gomez, Santa Cruz 146. Enrique Hazel en Mabel Winifred James. Noord Curacabaai 10 Alfonso Boekhoudt en Irena Rasmijn Weg naar Fontein 100; Simon Geerman en Theodosia Maximina Marchena. Weg naar Kustbatterij 2; Julio Nicolaas Angela en Thomasa Maduro. Macuarina 39.

De State of Maine weer naar Aruba

Oranjestad. — Het Amerikaanse opleidingsschip voor de koopvaardij, de „State of Maine", wordt van 4 tot 8 februari op Aruba verwacht. Al eerder bracht het schip hier enige malen een bezoek.

Uit Politierapporten

Oranjestad. — **Gevonden en verloren:** H. de Vries van Savaneta 120 deed aangifte van verliezing van zijn portemonnaie inhoudende ƒ 340; Louis van Hennep, Juana Morto 170 deed aangifte van verliezing van een bruin lederen portemonnaie inhoudende 6 stuks landsloterij No. 11813, een rijbewijs en 3 foto's.

Aanrijdingen: Bij Baby beach (Seroe Colorado) vond een verkeersongeval plaats, A-4433 sloeg over de kop, waardoor een dame die in de auto zat, een linker bovenbeen fractuur opliep. De schade bedraagt ƒ 300,—. Naar de oorzaak wordt een onderzoek ingesteld.

— Aan de politiewacht werd gemeld, dat de bestuurder van A-5446 die de bevoegdheid om een auto te besturen ontzegd is, weer dronken achter het stuur zat. Even later werd hij door de politie gestopt en absoluut onbekwaam geacht een auto te besturen.

— Een man meldde aan de politiewacht, dat zijn 10-jarig zoontje door de bestelauto 1152 was aangereden. Bij aankomst van de politie bleek dat de bestuurder de jongen, die een rechterdijbeen fractuur had opgelopen, inmiddels naar de dokter en daarna naar het hospitaal was gebracht.

Ter hoogte van poort 8 bij Lago, reed de bestuurder van 5439 tegen een ijzeren hek. De bestuurder van 5390 die achter hem aan kwam, kon niet meer stoppen, en reed achterop De totale schade bedraagt ƒ 1500,—. De vermoedelijke oorzaak: te hard gereden!

Vechtpartijen: Er werd een vechtpartij gemeld in de Wilhelminastraat bij een Refresqueria. Door de politie werd 5 dronken mannen naar de wacht gebracht en ingesloten.

— Te Santa Cruz werd ook een vechtpartij gemeld bij een Bar. Men trof een jongeman aan die een grote mond opzette tegen de politie. Hij werd door omstanders als een der vechtersbazen aangewezen. Daar hij onder de invloed verkeerde, werd hij ter ontnuchtering ingesloten.

— Ook bij de Trappers Club werd een vechtpartij gemeld. Een van de vechtersbazen liep een gezwollen bovenlip op.

— Op de Grensweg werd ook gevochten. De politie trof een man aan, die met bebloede kleren rondliep. Hij had snijwonden aan de linkerslaap en is naar Dr. de la Fuente gebracht. Naar de dader wordt gezocht.

— Aan de wacht O'stad verscheen een dronken man die verklaarde mishandeld te zijn. Hij had een bloedende scheur in de neus en gezwollen, kapotte lippen. Tijdens het verhoor bleek dat de dader poging tot doodslag had gepleegd. De dader werd even later in een bar aangetroffen en ter ontnuchtering ingesloten.

Scheldpartijen: Er werd assistentie gevraagd bij het Rialto Theater. Drie jongens die onder de 18 waren en geen toegang hadden scholden de portier uit. Door de politie zijn ze naar de wacht gebracht.

Er werd assistentie gevraagd in een kerkje in de Village, waar een dronken vrouw de orde verstoorde. Door de politie is zij naar de wacht gebracht.

Prof. MOLENAAR te Den Haag overleden

Den Haag. — Dezer dagen is in het ziekenhuis Bronovo in Den Haag op 70-jarige leeftijd overleden prof. mr A. N. Molenaar, lid der eerste kamer voor de partij voor vrijheid en Democratie. Hij was ridder in de orde van de Nederlandse Leeuw en officier in de orde van Oranje Nassau. Hij vertegenwoordigde vele malen Nederlandse werkgevers op conferenties van de internationale arbeidsorganisatie te Geneve. De teraardebestelling is hedenochtend te Wassenaar in stilte geschied.

Post van de Bovenwinden

Kom, laten we de Blue afschaffen

Het stipte reizen, zoals men dat op het vaste land gewoon is met treinen op de minuut op tijd, is er op de eilanden nog niet bij. Niemand verwacht dat ook hier, maar aan het geduld worden toch wel soms zware opgaven gegeven.

Reizigers, veel reizigers zelfs, zaten op het vliegveld van St. Kitts op de KLM te wachten. Om half drie was een ieder present, formaliteiten waren vervuld en het wachten was alleen nog op de aankomst van de machine. Toen het ver over tijd was en men elkander enige malen hopeloos had aangekeken, bleek er nog steeds geen radiografische verbinding met St. Maarten te zijn. De enige hoop was dus de machine plotseling van achter de berg zou verschijnen; iedereen hield dus de hoek van het gebergte maar in de gaten. Eindelijk kwam er bericht: „de KLM" is in St. Maarten. Dat was al een hele troost, hij had ook wel op Curaçao kunnen staan, zonder dat we iets wisten. Elk ogenblik kon hij dus binnen komen, en werkelijk na enige tijd was er geronk in de lucht, al kwam dat ook van de kant, vanwaar vliegtuigen maar zelden binnenkomen. Helaas geen KLM, het was een vliegtuig van de LIAT. Gelukkig voor ons was er nu betere het bericht kwam door dat de arme radioverbinding met St. Maarten en „Blauwduif" met een olielek te kampen had; we behoefden de moed nog niet te verliezen. Inderdaad na dit bericht zaten we veel gelatener te wachten dan wanneer je elk ogenblik je vliegtuig om de hoek hoopt te zien verschijnen. Met dat al werd het al later en later en je kon al op je vingers gaan natellen, dat van vliegen met onze onverlichte vliegvelden niet veel meer terecht zou komen. Toen het daglicht begon te tanen kregen de reizigers dan ook de aanzegging dat men naar huis kon gaan want voor die dag werd de zaak gesloten.

In de loop van de volgende ochtend zal de agent wel veel moeite gehad hebben om zijn vriendelijk gezicht te bewaren, omdat hij tot half elf steeds moest antwoorden: nog geen bericht. Toen kwam het: hij komt en tegen 12 uur is het vertrek. Van dat ogenblik af liep alles vlot, maar het was intussen dinsdagmiddag geworden, dus de doorgaande reizigers voor de „Blue Peter" naar Saba en Statia hadden letterlijk de boot gemist.

Dat betekende wachten tot vrijdag de volgende afvaart van de Blue Peter. Alles scheen nu van een leien dakje te lopen. De KLM kwam donderdag de post brengen, de Blue Peter startte vrolijk zijn reis vrijdagochtend. Zonder al te veel wachten werden de paar reizigers in Saba van boord gehaald. Bijna is daarbij nog een ongeluk gebeurd omdat toen een der reizigers op het trapje buiten boord stapte dàt ineens losschoot of brak. Gelukkig kon de man nog net de verschansing van de Blue Peter grijpen en kon zo weer aan boord gehesen worden.

Dit is echter nog niet het wonderlijkste van het geval; het eigenaardigste was dat de bootslieden vertelden: we hadden de Blue Peter helemaal niet verwacht, want de „Gloria" (een sloep van een gedeputeerde van Saba) heeft de post vannacht al binnengebracht.

Hoe zit dat nou? Het gouvernement heeft de Blue Peter om de postdienst te onderhouden met Saba en de vaart van die boot is geregeld naar het schema van de vliegdienst op St. Maarten. Wat betekent die postmeegeverij aan de Gloria? Gaat het gouvernement zijn eigen postboot voorbij om voor duur geld een sloep (van heel wat mindere zeekwaliteiten) te huren, alleen omdat die sloep enkele uren vroeger vertrekt dan de Blue Peter? Of is het maar een kleine vriendedienst van de Gloria, die gratis geleverd wordt Gaat de Gloria daar regel van maken? Die is toch in de wilde vaart, die kan altijd zijn vertrek bepalen op enige uren vóór de officiële boot.

Kom laten we die Blue Peter afschaffen, want als de Gloria de post zo maar voor niets overbrengt, waarom zou het gouvernement zelf er dan een dure boot op nahouden?

En als het gouvernement aan de Gloria betaalt voor de post, waarom betaalt het gouvernement dan dubbel èn voor de Gloria èn voor de Blue Peter?

Na uitvoering van Deltawerken

Veiligheid van centraal Holland dan voldoende verzekerd

Waterkeringen bij Maassluis behoeven nog een aantal belangrijke verbeteringen

(Van een medewerker in Nederland)

Het gevaar van een toekomstige overstroming van de Randstad Holland en andere gebieden beneden de zeespiegel door een geleidelijke daling van de bodem en een stijging van het zeeniveau behoeft naar het oordeel van de regering niet te worden overschat. Zij zegt in haar Memorie van Antwoord aan de Eerste Kamer op het ontwerp-Deltawet, dat het hier gaat om een zeer langzame beweging, waarvan de snelheid niet precies bekend is, maar die ligt in de orde van grootte van 20 cm per eeuw. Het is dus mogelijk door een geringe extra hoogte aan de waterkering te geven, de ongunstige invloed van de relatieve bodemdaling over een zeer lange periode te neutraliseren. Indien bij de constructie erop wordt gelet, dat verdere verhoging mogelijk blijft, dan behoeft in dit opzicht geen beduchtheid te bestaan. Na de uitvoering van de Deltawerken is naar het oordeel van de regering de veiligheid van centraal Holland, ook in verhouding tot de zeer grote, in dit gebied gelegen belangen, voldoende verzekerd.

Snelle uitvoering het minst riskant

Een andere vraag is of ook met het oog op oorlogsomstandigheden de beveiliging voldoende mag worden geacht. Daarvoor zullen zeker nog voorzieningen moeten worden getroffen. De minister van verkeer en waterstaat werkt daarvoor samen met zijn ambtgenoot van oorlog binnen het kader van de wet bescherming waterstaatswerken in oorlogstijd. Er worden intussen reeds voorzieningen getroffen, waarvan de administratieve en financiële regeling geschiedt ingevolge de bepalingen van deze wet.

Gevaar bij Maassluis

De waterkeringen langs de Nieuwe Waterweg bij Maassluis behoeven nog belangrijke verbeteringen. Minister Algera ontkent echter dat de kering op enkele plaatsen „ondeugdelijk" zou zijn zoals in een adres van de gemeenteraad van Maassluis wordt gezegd. Bij de stormvloed van 1953 zijn ter plaatse geen doorbraken ontstaan.

Het grootste gevaar schuilt in de bebouwde kom van Maassluis, waar het water slechts door een enkele dijk wordt gekeerd. De verbetering van de waterkering wordt evenwel gecompliceerd omdat deze hoogstwaarschijnlijk gepaard zal moeten gaan van een wijziging in de situatie van de haven. Deze houdt verband met de plannen tot mogelijke verbetering van de Nieuwe Waterweg en de eisen die aan deze belangrijke zeevaartweg worden gesteld. De plannen voor de verbetering zijn nog niet zover gevorderd, dat zij reeds aan de minister konden worden voorgelegd. In hoeverre de Nieuwe Waterweg van een stormvloedkering zou kunnen worden voorzien moet nog nader worden overwogen. De studie is nog niet ten einde gebracht.

De financiering

De financiering van de Deltawerken en in het bijzonder de verdeling van de kosten over het rijk en de bij de werken betrokken waterschappen zal een zeer nauwgezette afweging van de verschillende belangen vergen. Het ontwerp-Deltawet gaat uit van het beginsel dat zij die belang hebben bij de uitvoering der werken ook de kosten moeten dragen.

Men kan, zo zeggen de ministers Algera, Hofstra en Vondeling, een onderscheid maken tussen de grote afsluitingswerken, waarbij naast de beveiliging van de streek grote algemene belangen op het spel staan, en de werken waarbij in hoofdzaak de beveiliging van de achtergelegene gebieden is betrokken. Voor de eerste categorie zullen de kosten in beginsel door het rijk, de gemeenschap, worden gedragen. Het is echter een eis van redelijkheid dat zij, die door de werken ontslagen worden van de plicht hun eigen waterkeringen te verbeteren en te onderhouden, niet worden bevoordeeld boven hen die wel deze lasten moeten blijven dragen. Een bijdrage van de onmiddellijk belanghebbenden ligt daarom in de rede.

Voor de tweede soort werken, die van meer plaatselijk karakter, dienen de kosten in beginsel door de belanghebbenden te worden gedragen. Het rijk zal hier slechts een bijdrage verlenen in de mate waarin het nationaal belang bij de werken is betrokken.

Naar het oordeel van de regering zou een vergelijking met de februariramp, toen de kosten van herstel vrijwel geheel voor rijksrekening kwamen, niet juist zijn. Toen werd in een nacht het resultaat van lange jaren arbeid vernietigd en vergde — naast een gevoel van lotsverbondenheid met de slachtoffers — het nationaal belang dat zo spoedig mogelijk de welvaart in de getroffen gebieden werd hersteld. Deze overwegingen gelden echter voor de Deltawerken niet. Over de financiering in het algemeen wordt gezegd, dat de veiligheid eist dat de werken zonder vertraging kunnen worden uitgevoerd. De snelste uitvoering is de minst riskante.

S.M.S. wil derde zeeschip laten bouwen

Paramaribo. — Naar „De West" verneemt, heeft de direktie van de Scheepvaart Maatschappij Suriname het voornemen een derde zeeschip te doen konstrueren in Nederland.

In kringen van de regering en van de raad van komissarissen — aldus het bericht — staat men zeer sympathiek tegenover dit voorstel.

—x—

Parijs. — Dr. Vittorino Veronese, een Italiaanse advocaat, is met 55 tegen 20 stemmen bij vier onthoudingen door de algemene conferentie van de organisatie der V.N. voor onderwijs, wetenschap en cultuur (UNESCO) tot directeur-generaal der organisatie gekozen ter vervanging van de aftredende Amerikaan dr. Luther Evans.

Agenda Aruba

Dinsdag 25 november 1958.

Kantoor Amigoe: Toricellistraat 16, tel. 1233.

BIOSCOPEN:

De Veer 8.30 uur: De Vlinder, Russische rolprent, 18 jaar.

Rialto 8.00 uur: Ahi Esta el Detalle. Cantiflas, geen kinderen.

Principal 8.00 uur: This could be the night. Jean Simmons, Paul Douglas, 18 jaar.

Aurora 7.30 uur: Bengazi, Richard Conte, Victor McLaglen, alle leeftijden.

Savaneta 7.30 uur: Tip on a dead Jockey, Robert Taylor, Dorothy Malone, 18 jaar.

BOTICA'S:

Oranjestad. Botica Oduber, tel 1780

San Nicolas: Botica Central, tel 5006.

—x—

Oran. — Een Franse boer, wiens boerderij in het gebied van Mascara, in West-Algerië, door een bende opstandelingen werd aangevallen, verschanste zich, met zijn vrouw, drie kinderen, en Algerijnse arbeiders, in zijn hof, en bood vervolgens, met een geweer en handgranaten, vijf uur lang het hoord aan de rebellen, die tenslotte terugtrokken.

EILANDGEBIED CURAÇAO

Door het Bestuurscollege van het Eilandgebied Curaçao zal op donderdag 11 december 1958 des voormiddags te 11 uur op het Bestuurskantoor, Scharlooweg 35, in het openbaar worden aanbesteed:

Bestek No. 367:

HET BOUWEN VAN EEN 6-KLASSIGE OPENBARE MULOSCHOOL MET NATUURKUNDE- EN TEKENLOKAAL AAN DE MAGDALENAWEG OP KLEIN BLOEMHOF.

Bestek en tekeningen zijn van 26 november 1958 af te verkrijgen ten Bestuurskantore tegen betaling van f. 15.— per stel.

Restitutie aan inschrijvers bij inlevering ten Bestuurskantore der ongeschonden stukken op de dag van aanbesteding f. 12.50 per stel.

Het Hoofd van de Dienst van Openbare Werken,
ir. H. de KIEWIT.

Nieuws in het kort

Bangkok. — De politie van Bangkok heeft drie man gearresteerd die gepoogd zouden hebben de revolutionaire regering, gevormd op 20 oktober jl. omver te werpen. Er zouden nog meer aanhoudingen volgen.

Philadelphia. — Het hoofd van de afdelingsruimtevaartuigen van de Amerikaanse maatschappij General Electric, Hilliard W. Paige, heeft op een persconferentie te Philadelphia verklaard, dat er reeds modellen van kunstmanen gereed zijn gekomen, die mensen kunnen meenemen en hen weer veilig naar de aarde kunnen terugbrengen.

—x—

Washington. — President Eisenhower van de Verenigde Staten heeft een brief geschreven voor de man, die over veertien jaar president is en waarin deze wordt verzocht een plaats op de luchtmachtschool te reserveren voor de thans negentien en een halve maand oude zoon van de verongelukte invlieger Kincheloe, die was aangewezen voor proefvluchten in de ruimte.

New York. — De universiteit van Illinois is voornemens een telescoop te bouwen, die tweemaal zo groot zal zijn als die van Jodrell Bank in Engeland, die op het ogenblik de grootste van de wereld is.

Tumult brak los na „SEGUNDA VALIDA"

5 y 6 RACES vonden zondag geen doorgang

Caracas. — Een zeer ernstig incident vond zondag j.l. plaats toen in de segunda valida het paard „INQUIETUD", dat geen enkel punt had weten te vergaren en dat waarschijnlijk niemand op zijn cuadro had staan, de race „punta punta" won.

Nadat jockey Silvio Ostos, dit paard over de eindstreep had gejaagd, brak er vreselijk protest los van de zijde van een groep toeschouwers, die aldaar aanwezig waren en die de mening waren toegedaan, dat Inquietud de favoriet Madame Recorder op de 800 meters erg had gemolesteerd.

De eerste race was zonder incidenten verlopen.

Hier zegevierden de twee favorieten Algeciras en Cupira, die beiden gelijk over de eindstreep gingen.

Het eerste paard werd bereden door Guillermo Gavidia en het tweede door Ignacio Ferrer.

Mate Margo, dat de gehele race voor stond, moest zich met de derde plaats tevreden stellen.

Levantino werd vierde.

Toen de overwinning van Inquietud in de segunda valida door middel van het groenelicht bij de finish legaal werd verklaard, ontstond er een groot tumult.

De eersten die zich op de baan begaven waren vijf individuen, die zich altijd in de nabijheid van de finish installeren. Tegen hun aktie trad de politie meteen op en weldra waren zij verslagen. Doch toen brak echter het tumult van de andere kant van de racetrack los en de situatie werd gecompliceerd, doordat er auto's en andere vervoermiddelen over de baan gingen rijden. Dit alles gebeurde zonder dat de technische commissie van de races wist, waarom. Het bleek later dat dit paard de vorige races nog nooit op de voorgrond is getreden, en het fanatieke publiek wil niet aannemen dat het paard plotseling zulk een prestatie kan leveren.

De manifestanten gingen echter door met herrieschoppen en de races moesten worden gestaakt. De betogers gingen pas uit elkaar toen de politie met traangasbommen begon te gooien.

Naar het blad verder meldt zal de technische commissie van de hiprodromo nacional voor het einde van de week een rapport uitbrengen over haar onderzoek betreffende de vorige verrichtingen van „Inquietud". Het bestuur van de hipodromo heeft gistermiddag vergaderd, om uit te maken wanneer de races doorgang zullen vinden. Het is nog niet bekend of „Inquietud" zijn positie zal behouden of dat Madam Recorder, naar de eerste plaats geschoven wordt.

Een overzicht van de woedend geworden menigte tijdens het tumult, dat zondag jl. op de race-track te Venezuela losbarstte.

Asiento — Centro Dominguito „veteranen"

Suffisant. — De aangekondigde veteranen-wedstrijd tussen CPN en Asiento werd door omstandigheden niet verspeeld en in de plaats hiervan speelde Asiento tegen de Centro Dominguito veteranen. Deze wedstrijd is ongelijke strijd geworden, aangezien C.D. slechts drie veteranen had meegebracht en deze bij de rust werden vervangen door jongeren. Bij Asiento was alles boven of tegen de 35 jaren terwijl bij C.D. alle spelers op 1 uitzondering na veel jongere spelers waren. Asiento maakte er wat van te maken viel en wist zelf het eerste doelpunt te maken door Shrier uit een kopbal vanuit een mooie voorzet van Semeyn. Kort hierop wist de midvoor van C.D. prachtig gelijk te maken en dit bleef zo tot de rust. Na de rust was het de linksbuiten van C.-D. die de stand bracht op 2-1. Bij een goede voorzet van in het Huot wist Shrier weer door mooi inkoppen de gelijkmaker aan Asiento te bezorgen 2-2. Na deze gelijkmaker werd de machine bij C.D. op volle toeren gezet en bij een solorun van de linksbuiten werd het 3-2.

De midvoor van C.D. maakte hierna handig gebruik van de verwarring in de achterhoede van Asiento en maakte er 4-2 van. Bij een goede combinatie van Asiento werd Shrier onbehoorlijk afgedekt en kreeg Asiento een strafschop toegewezen doch in het Hout schoot deze penalty naast. De midvoor van C.D. scoorde het vijfde doelpunt en zo eindigde deze ongelijke strijd met 5-2 voor C.D. Zondagmiddag werd Asiento 2 door PSV met 5-1 verslagen op het terrein van Rust en Burgh.

De C.V.B. stelt alles in het werk de VOETBALSPORT weer op hoog peil te brengen

Willemstad. — Dat het huidig bestuur van de C.V.B. alles op alles zet om de Curaçaose voetbalsport weer op een hoog peil te brengen en tevens meer publiek te trekken naar de voetbalwedstrijden, bewijst wel de goede propaganda, die het bestuur maakt voor de competitie.

De wedstrijden worden een paar dag van tevoren via radio en pers bekend gemaakt. Tevens is een na lange tijd niet meer gebruikelijke gewoonte in het leven geroepen, n.l. de naam van de scheidsrechter, die een competitiewedstrijd zal leiden, wordt in de Officieel Orgaan van de CVB vermeld, zodat spelers en publiek van tevoren weten in wiens handen de leiding berust. Voorwaar een goede inzet.

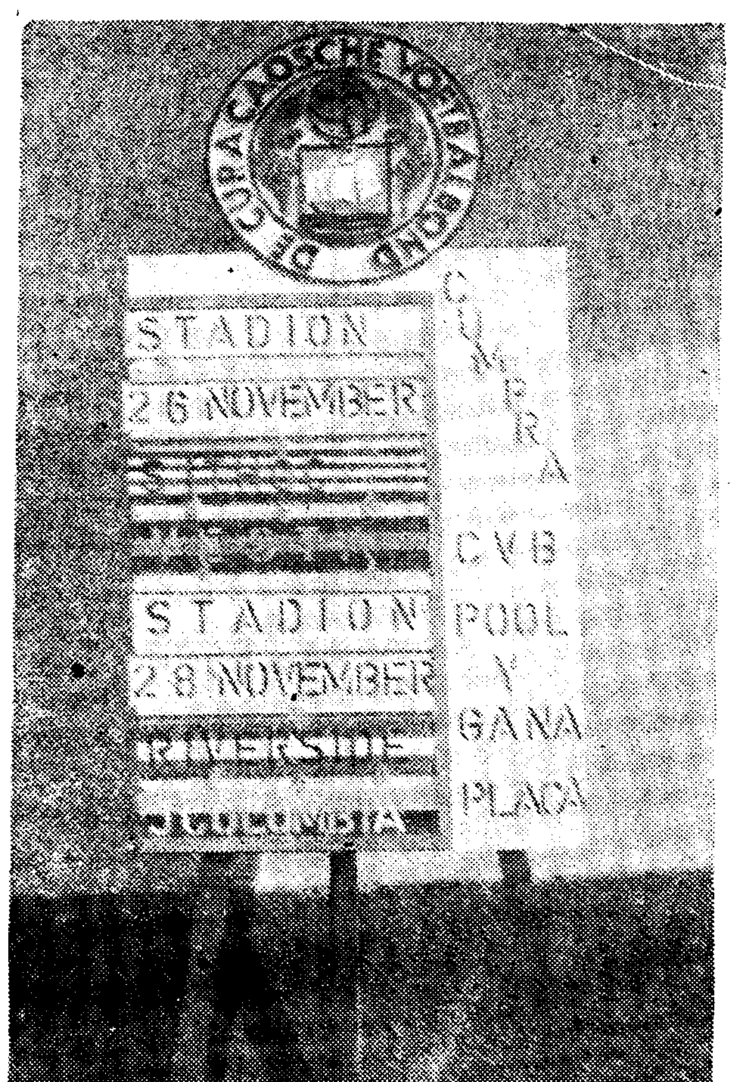
Sinds de vorige week heeft de CVB op bepaalde plaatsen reclameborden laten plaatsen; op die borden kan het publiek steeds op de hoogte blijven van de 2 komende competitiewedstrijden (eventueel andere wedstrijden tegen buitenlandse clubs). De borden geven aan de wedstrijd, de datum waarop en het terrein alwaar de wedstrijden zullen plaatsvinden. Op bijgaande foto een bord, zoals er één staat bij de ingangen van SEL Maduro & Sons., de Jongh's Sporthuis Otrabanda, Recreation Park op Mundo Nobo en Bar Altagracia op Marie Pompoen. Het ligt in de bedoeling nog een twaalftal van deze borden te laten vervaardigen voor plaatsing op diverse andere plekken van ons eiland, zoals Montagne, Santa Rosa e.a.

De borden zijn zeer prachtig uitgevoerd en vielen bij het publiek bijzonder in de smaak. Zeer mooi is het ronde embleem boven aan het bord bevestigd, voorstellende het wapen van de CVB, welke in de originele kleuren is bewerkt, terwijl de namen van de verenigingen op uitschuifbare plankjes is geschilderd met als achtergrond de kleuren van hun clubvlag. Een prachtig staaltje van „craftmanschip!"

Het ligt verder in de bedoeling om vóór de wedstrijden en tijdens de pauze marsmuziek (op platen) ten gehore te brengen, meer bedoeld om het geheel een beetje op te vrolijken en de gemoederen in een echte sportssfeer te brengen..

Dit alles om het Curaçaose voetbal weer op zijn voormalige troon te doen plaatsnemen.

DE VOETBALSPORT OP CURACAO MOET OMHOOG!

Caracas. — De Franse coureur Jean Behra is winnaar geworden van de wedstrijd om de vierde grote prijs van Venezuela, die gisteren werd gehouden. Hij reed met zijn drie liter Ferrari de 755 km tussen Palmarejo en Caracas in 4 uur 45 min. 58.4 sec.

Baseball Nieuws

Willemstad. — Gedurende het komend weekend zal een Venezolaanse amateurs-selektie, bestaande uit spelers, die zijn uitgekozen in de selektie voor de Spelen te Caracas, drie wedstrijden op Curaçao spelen tegen een Curaçaose selektie. De wedstrijden worden gespeeld op vrijdagavond, zaterdagavond en zondagmorgen.

De training van de Curaçaose baseball-selektie wordt heden- en donderdagmiddag (telkens om vier uur) voortgezet.

Hoela-hoepels smokkelaars aangehouden

Maaseik. — De Belgische douane te Maaseik heeft twee mannen uit Weesp aangehouden, die een vrachtauto met hoela-hoepels over de grens wilden smokkelen. De aangehoudenen zeiden, dat de hoepels in Nederland nog maar een paar kwartjes opbrachten en dat ze er in België een gulden of drie voor hoopten te krijgen. Nadat ze een boete hadden betaald, werden de mannen op vrije voeten gesteld.

Prof. SELLEVIS over het verkeersongeluk

Utrecht. — Professor dr W. G. Sillevis Smitt te Utrecht is een artikel over de algemene psychologische aspekten van het verkeersongeluk — gepubliceerd in het Nederlands tijdschrift voor geneeskunde — tot de volgende uitspraak gekomen: **De mens van heden rijdt in de wagens van morgen over de wereld van gisteren.**

Twee werklieden van Ned. Aardolie Mij. door ongeluk om het leven gekomen

Den Haag. — Doordat plotseling een kogelperforator bij een aardgasboring in de Lier (Westland, nabij Den Haag), afging, zijn twee buitenlanders, werkzaam voor de N.V. Nederlandse Aardolie Maatschappij, gedood. Twee personeelsleden van de N.A.M. werden gewond.

Een kogelperforator is een instrument waarmee op de bodem van een put de stalen pijpwand wordt doorboord zodat de olie of het gas kan toestromen.

De omgekomen buitenlanders waren werkzaam bij een gespecialiseerde firma, die in de hele wereld boorwerkzaamheden uitvoert. Een van hen was chef, de ander was in opleiding.

De toedracht van het ongeval, dat zondagmorgen gebeurde, is nog niet bekend. Voor het onderzoek zal een expert uit het buitenland komen.

De slachtoffers zijn de 22-jarige ongehuwde ingenieur Raymond Gibbons (Engelsman) en de 28-jarige gehuwde employé Claude Becchia (Fransman). Er wordt rekening gehouden met de mogelijkheid dat de munitie is afgevuurd doordat iemand op een leiding heeft getrapt.

Competitie B-klasse C. V. B.

SCHERPENHEUVEL— VEENDAM: 1—1

VIER DOELPUNTEN WERDEN AFGEKEURD

Willemstad. — Veendam en Scherpenheuvel staan nog met beide benen in de B-klasse. En de scheidsrechter is er in geslaagd tot het bittere einde overeind te blijven. Dat bittere eind kwam na ruim 80 minuten spelen.

Schreven we in onze voorbeschouwing dat Scherpenheuvel hetzelfde devies heeft gekozen als Veendam n.l. in één ruk door naar de A-klasse. de middelen die gebruikt worden zijn niet dezelfde. Althans niet in deze wedstrijd.

Veendam gebruikte een praatmachientje of zo ge wilt een protesteermachientje. Dat machientje heeft zijn best gedaan. Het slaagde er echter niet in de scheidsrechter van de vloer te praten of te werken.

Na de wedstrijd protesteerde het machientje nog naar ons werd meegedeeld, n.l. tegen het niet toekennen van twee doelpunten. Scherpenheuvel dat ook twee doelpunten zag afgekeurd nam de beslissingen van de fluitist zonder meer. Scherpenpenheuvel heeft naar wij vernamen, geen protestmachientje aangebracht. Het hoort er ook niet bij.

Wat de wedstrijd betreft, Scherpenheuvel had tijdens het eerste bedrijf de sterke wind als partner. Dat bracht de ploeg gedurende geruime tijd voor de veste van Veendam waar de keeper verschillende mooie en moedige reddingen verrichtte. Tenslotte moest hij zich gewonnen geven voor een kogel van Schotborg.

Scherpenheuvel bleef nog wat hameren om de schrale voorsprong wat aan te dikken. Het slaagde daarin niet.

Integendeel Veendam werkte zich los en liet ook een spelletje zien waar wat in zat. Een verontrustend effekt boogballetje bezorgde heel Scherpenheuvel angstige harten. Het liep goed af voor de jongens van Frater Andreas. Maar bij een volgende aanval was het met goed spel raak. Veendam kon juichen 1-1. De jongens uit Salinja en omgeving hadden de smaak te pakken en het duurde niet lang of voor de tweede maal sloeg de bal bij Scherpenheuvel in. Maar de fluitist, die een veelvuldig gebruik moest maken van de fluit, konstateerde foutief spel en annuleerde de goal.

Daarmede ging men rusten.

Veendam opende het tweede bedrijf met felle aanvallen waar Scherpenheuvel goed van af kwam. Toen het Veendam-geweld wat geluwd was, trok Scherpenheuvel, dat nu de wind als tegenspeler had er weer met nieuwe moed op uit en was in deze periode gedurende geruime tijd zeker niet de mindere. Groots spel kreeg men niet te zien en de ster van Scherpenheuvel kreeg geen kans te schitteren. Hij werd zwaar geschaduwd en zag geen kans door de zware wolken heen te breken of er achteruit te schieten. Wel maakten beide ploegen in deze periode een doelpunt, doch vonden in de scheidsrechterlijke ogen geen genade.

Plots dacht iedereen dat Veendam met de overwinning naar huis zou gaan toen de jongens van Angua een corner van Scherpenheuvel hadden afgewend.

Als een raket trokken ze er tussen uit en schiepen zich een schone kans. Ongeoorloofd hinderen voorkwam een doelpunt. Maar de strafschop die Veendam kreeg toegewezen bracht een zeker doelpunt. Neen toch niet. De schoonste en zekerste kans van de dag werd weggetrapt en daarmee de overwinning. Uit de weggetrapte overwinning puurde Scherpenheuvel zijn laatste hoop en viel vinnig aan. Na wat tegenstrubbelen sloeg een schot van Schotborg in. Maar ook dit doelpunt kon de goedkeuring van de fluitist niet wegdragen.

Na ruim 80 minuten spelen floot de fluitist met nog goed daglicht het einde. Met gedeelde buit 1-1 ging men naar huis. Maar het protesteermachientje spreekt nog!

Deze wedstrijd, die tussen de broers Richard en Robert Trappenberg ging, was het aanzien ten volle waard.

MORGENAVOND: VESTA — SITHOC

Willemstad. — Morgenavond speelt Sithoc tegen Vesta, in het Rif stadion ter voortzetting van de C.V.B.-competitie. Sithoc staat momenteel op de vierde plaats van de ranglijst, terwijl Vesta op de voorlaatste plaats staat met één punt uit vier wedstrijden. Sithoc heeft vijf punten uit vijf wedstrijden.

Op papier heeft Sithoc morgenavond alle kans tegen de jongens van Sta. Maria, doch of zij deze zullen benutten is nog een open vraag.

De jongens van Vesta kunnen soms verrassend goed uit de bus komen en dat is er geen verdediging die hun aanvallen kan stuiten. Sithoc echter, dat door de geleden nederlaag tegen Jong Holland op de vierde plaats is terecht gekomen zal alles in het werk stellen om het verloren terrein te heroveren.

Het kan morgenavond een spannende strijd worden waarin geen der beide partijen voor elkaar onder zal doen.

AMERIKA is nu uitgehoepeld

New York. — De hoela-hoepel-rage in Amerika is ten einde. Dat is de mening van een vooraanstaande Amerikaanse speelgoedfabrikant, Benjamin F. Michtom. Ondertussen heeft die rage de verkoop van andere speelgoederen dit jaar ongunstig beïnvloed. Maar nu kunnen de speelgoedzaken weer al hun aandacht aan andere dingen dan hoepels wijden, zo meent Michtom.

Van die andere speelgoederen zijn de „technische" artikelen het meest gewild. Het wemelt in de Amerikaanse speelgoedwinkels van maanraketten, kunstmanen, geleide projectielen, atoomkanonnen en dergelijke moderne zaken. De Amerikaanse meisjes tonen dit jaar veel belangstelling voor „huishoudelijk" speelgoed. Hun interesse voor poppen is, blijkens de verkoopcijfers, gedaald met ongeveer 11 percent in vergelijking met 1957.

Overigens zijn de speelgoedomzetten over het geheel genomen wat minder (ongeveer drie procent) geweest dan in het vorige jaar. Men verwacht een goede Kersttijd, maar gelooft toch niet dat de traditionele geschenkverkopen de lichte achteruitgang goed zullen maken. Het vorige jaar was overigens een recordjaar op dit gebied, met een totale speelgoedomzet ter waarde van 1½ miljard dollar. Als oorzaken van de lichte daling noemde Michtom de economische teruggang van het midden van het jaar en de kleine daling in het geboorte-cijfer, voor het eerst sinds de Tweede Wereldoorlog. Voor 1959 is de speelgoedindustrie echter optimistisch.

De prijzen zijn intussen gedaald, zij liggen tot 20 procent beneden die van 1957.

Spannende semi-finale tussen Richard en Robert Trappenberg

Tennistoernooi Leo Plaate CUP 1958

Willemstad. — Gisteren werd op de Bakhuis-baan op Van Engelen de halve finale gespeeld om de Leo Plaate Cup 1958 voor de B-klasse.

Beide jeugdige spelers lieten tennis van behoorlijk gehalte zien en ogenschijnlijk waren ze volkomen aan elkaar gewaagd.

In de eerste set nam Robert reeds snel een 3—0 voorsprong, via 3—1 liep hen uit tot 4—1. Weliswaar verkleinde Richard, die zijn draai nog niet kon vinden, de achterstand tot 4—3, maar verder liet Robert het niet komen en hij besliste de eerste set met 6—3 in zijn voordeel.

In de tweede set kwam de jongere Richard beter op dreef, zijn volley's die in de eerste set niet gelukten, kwamen nu beter tot hun recht, met het gevolg, dat hij de tweede set via 5—2 met 6—3 won.

In de final-set leek het er op, dat Robert zou gaan winnen; hij nam een 2—0 voorsprong, maar toen kwam de jongere Richard eerst recht op dreef en op prima wijze wist hij achtereenvolgens 6 games te winnen, waardoor hij de final-set met 6—2 op zijn naam bracht en hierdoor de wedstrijd verdiend won, hetgeen beslist een felicitatie waard is.

Richard Trappenberg komt nu woensdagmiddag om half vijf uit in de finale tegen de winnaar van de wedstrijd Hernandez vs. Cuales, die hedenmiddag op de Bakhuisbaan gespeeld zal worden.

Reeds eerder had Cuales in een slopende wedstrijd afgerekend met de taaie Elmo van Rosberg, die hij met de grootste moeite met de score 7—5 en 10—8 overwon. Van Cuales een goede prestatie, vooral als men in ogenschouw neemt, dat Van Rosberg in de tweede set een 5—1 voorsprong had.

SPORTBERICHTEN

Wielrennen

Parijs. — De Nederlander Jan Derksen is zondag als tweede geeindigd in de sprintwedstrijden om het zogenaamde winterkampioenschap in het Velodrome D'Hiver te Parijs Winnaar werd wereldkampioen Rousseau (Frankrijk).

Voetbal

Lissabon. — Nederland heeft in de halve finales van het internationale militaire voetbalkampioenschap te Lissabon een 5-1 nederlaag geleden tegen het militaire team van Portugal. De finale zal nu gaan tussen Frankrijk en Portugal. Nederland speelt woensdag de wedstrijd om de derde plaats tegen Belgie.

Voetbal

Boedapest. — Een voetbalwedstrijd tussen de nationale teams van Belgie en Hongarije, te Boedapest wonnen de Hongaren met 3-1. De ruststand was 1-1.

Voetbal

Funchal, Madeira. — Het voetbalteam van Zuid-Afrika heeft een nederlaag geleden tegen de ploeg van Madeira. De eindscore was 1-0. Het Het doelpunt werd in de tweede helft gescoord.

Dammen

Den Haag. — De jaarlijkse ontmoeting tussen de dammers van Nederland en Belgie is geeindigd in een 12-8 zege voor Nederland.

RAMON ARIAS tegen JOSE OGAZON

Barcelona. — Jose Ogazon, oud-kampioen vlieggewicht van Spanje, zal midden-december een tournee maken naar Helsinki, Caracas en Manilla. In de Venezolaanse hoofdstad komt hij uit tegen Ramon Arias, de eerste uitdager voor de wereldtitel in deze deze gewichtsklasse.

Spoetnik - stad in RUSLAND

Moskou. — Op enkele tientallen kilometers ten Oosten van Moskou zal een Spoetnik-stad gebouwd worden, zo heeft radio Moskou meegedeeld.

De stad krijgt een oppervlakte van 2.000 ha en zal ca 65.000 mensen woongelegenheid kunnen bieden. Men hoopt in in 1963 met de bouw klaar te zijn.